

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

Ett personligt vittnesbörd om Frälsaren, s 10.

**Livsavgörande val för
unga vuxna, s 26**

**Vad som gör Mavi fri,
s 32**

**Öppna himlens
fönster, s 39, 40, LS8**

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf,
David A Bednar

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Gary J Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N Lund, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Seniorredaktör: Larry Hiller

Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson

Biträdande redaktionschef: Jenifer L Greenwood

Medredaktörer: Ryan Carr, Adam C Olson

Biträdande redaktör: Susan Barrett

Redaktionspersonal: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Melvin Leavitt, Melissa Merrill, Michael R Morris, Sally J
Odekirk, Judith M Poller, Vivian Paulsen, Richard M
Romney, Jennifer Rose, Don L Searle, Janet Thomas,
Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb
Chefssekreterare: Monica L Dickinson

Marknadschef: Larry Hiller

Grafisk chef: M M Kawasaki

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G Brown,
Julie Burdett, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Eric P Johnsen, Denise Kirby, Randall J
Pixton

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Randy J Benson,

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret
i Tyskland. Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388.
Priset för en helårsprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms
och porto) och betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska,
fiji, finska, franska, grekiska, haïtiska, hindi, holländska,
indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska,
kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska,
malagasiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska,
portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, singalesiska,
slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil,
telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska,
ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer
varierar för olika språk.)

© 2007 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfällig,
inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt
material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill
konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:

April 2007 Vol. 131 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to
Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, APRIL 2007

10 Sakramentet — och offret

FÖR VUXNA

2 Budskap från första president-
skapet: Berika ditt äktenskap
James E Faust

8 Han ska ge er vila
Dennis L McDaniel

10 Evangelieklasker:
Sakramentet — och offret
David B Haight

15 Lärdomar från Nya testamentet:
Omvändelsens glädje
Craig C Christensen

25 Besökslärarnas budskap: Bli ett
medel i Guds händer genom
att ta hand om fattiga och
behövande

26 Tre budskap till unga vuxna
Earl C Tingey

36 En persons föredöme
Bruce C Hafen

44 Sista dagars heliga berättar
Dikten *Alice Faulkner*
Min son lever också
Brenda Hunt
Varför vittnade Anden
för mig? *Roger B*
Woolstenbulme
Det oförklarliga samtalet
Claudio Zivic

48 Brev till redaktionen

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Varför gråter du*, av Simon Dewey,
kopiering förbjuden. Baksida: Foto Matthew Reier.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Paul Mann.

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*Dessa förslag kan användas i
din undervisning både i
klassrummet och
hemma.*

**"Sakramentet — och
offret", s 10:** Låt varje famil-
jemedlem blunda. Be
familjemedlemmarna

se framför sig sitt dop, när de tar
del av sakramentet och en scen ur
Frälsarens liv. Hur liknar dessa hän-
delser varandra? När du har berättat
vad äldste David B Haight lärde sig
när han var medvetlös ber du famil-
jemedlemmarna förklara sambandet
mellan sakramentet och Kristi offer.

Skriv upp olika sätt varpå man kan
minnas Frälsaren när man tar del av
sakramentet.

**"Tre budskap till unga
vuxna", s 26:** Låt familje-
medlemmarna rita en
bild av hur deras liv
ser ut om tjugo år. Låt

dem illustrera och sedan disku-
tera vad de hoppas att de har åstad-
kommit. Läs rådet från äldste Earl C
Tingey som hjälper dem planera för
att bli lyckliga.

"Friheten att dansa", s 32: Be
familjemedlemmarna skriva ner
olika mål som de vill uppnå. Be

När du letar efter VDR-ringen i det här numret kan du fundera över varför vi firar Jesu Kristi uppståndelse på påsken.

FÖR UNGDOMAR

- 7 Affisch: Allas vår Frälsare
- 18 En scout i Kapstaden som slår rekord
Paul VanDenBerghe
- 22 Frågor och svar: En av mina vänner i kyrkan lever inte efter vissa av evangeliets normer. Jag är orolig för honom. Hur kan jag hjälpa honom?
- 32 Friheten att dansa *Adam C Olson*
- 39 Rad på rad: Tionde och andra offergåvor
- 40 Himlens fönster *H Bryan Richards*

- 18 En scout i Kapstaden som slår rekord

- 32 Friheten att dansa

dem ge förslag på hur de ska förverkliga sina önsknin-
gar. Läs och diskutera vilka val Mavi gjorde för att uppnå sitt mål. Betona att en rättfärdig inställning och rättfärdiga handlingar är viktiga för att vi ska kunna uppnå våra mål.

”Himlens fönster”, s 40: Be familjemedlemmarna hämta saker som har sentimentalt värde och berätta varför de är värdefulla för dem. Återge berättelsen om de fyra kvinnorna i Indien. På vilket sätt är vårt tionde värdefullt för Herren? Återge händelsen då första spadtaget togs till ett

kapell i Indien. Hur välsignades människorna för att de betalade tionde? Fastställ och diskutera vilka löften äldste H Bryan Richards ger för trofast tiondebetalning.

”En mors inflytande”, s LS14: Visa en bild på familjen. Diskutera hur en mor ger vägledning åt varje familjemedlem. Berätta hur äldste Carlos H Amados mor vägledde honom så att han döptes och verkade som missionär. Låt familjemedlemmarna göra kort till sin mamma och tacka henne för hennes inflytande.

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Om morgonen kommer jubel
Thomas S Monson
- LS4 Samlingsstunden: Han lever!
Elizabeth Ricks
- LS6 Från president Spencer W Kimballs liv: Spelar piano
- LS8 Lära sig Guds lag
Patricia R Jones
- LS10 Nya vänner: Clara Christensen från Keewatin i Ontario i Canada
Melvin Leavitt
- LS13 Sång: En ängel kom till Joseph Smith *Anna Johnson och A Laurence Lyon*
- LS14 Vänner emellan: En mors inflytande *Carlos H Amado*
- LS16 Färgläggningssidan

- LS10 Clara Christensen från Keewatin i Ontario i Canada

ÄMNET I DETTA NUMMER

LS = Lilla stjärnan	Mormons bok, 18
Besöksundervisning, 25	Musik, LS13
Bön, 2, 10, 22	Mödrar, LS14
Dop, 8, 44, LS14	Normer, 22
Ekonomi, 26, 39	Offer, 10, 32, 40, LS8
Familjen, 26, LS10	Omvändelse, 10, 15
Fasteoffer, 39	Plikt mot Gud, 18
Frihet, 32	Primärföreningen, LS4
Förberedelse, 26, 32, LS6	Sakramentet, 10
Försoningen, 7, 8, 15, 45	Scouting, 18
Helige Anden, den, 10, 15, 36, 46	Självdisciplin, 32
Hemundervisning, 6	Skilsmässa, 2
Jesus Kristus, 7, 8, 10, 15, LS2, LS4	Smith, Joseph, LS13
Kallelser, 26	Tionde, 2, 39, 40, LS8
Kimball, Spencer W, LS6	Tjänande, 18, 25
Kyskhets, 8	Tro, 40
Lydnad, 32, 36, 40	Uppståndelsen, 10, 45, LS4
Missionärsarbete, 8, 18, 36, 46	Utbildning, 26
	Vänskapskontakt, 22
	Äktenskap, 2, 26

Berika ditt äktenskap

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

För många år sedan när jag arbetade som advokat söktes jag upp av en kvinna som ville skiljas från sin man på grunder som jag ansåg var berättigade. När skilsmässan var genomförd träffade jag henne inte igen på många år. Vid ett slumpartat möte med henne på gatan lade jag märke till att åren av ensamhet och missmod var uppenbara i hennes en gång vackra ansikte.

Sedan vi utbytt några artigheter sade hon snabbt att livet inte hade varit rikt och givande för henne och att hon var trött på att kämpa ensam. Sedan överraskade hon mig genom att säga: "Om jag fick göra om det igen, och visste vad jag vet nu, så skulle jag inte söka skilsmässa. Det här är värre."

Statistiskt sett är det svårt att undvika en skilsmässa. Experter beräknar att omkring hälften av kvinnorna i Förenta staterna genomgår en skilsmässa någon gång i livet. Skilsmässorna ökar också i många andra länder. Om inte den nuvarande, stigande skilsmässofrekvensen minskar, så kommer ännu fler äktenskap att sluta i tragik.

En skilsmässa kan endast vara försvarbar i

mycket sällsynta fall. Enligt min mening borde "laga skäl" för en skilsmässa inte vara något mindre än en lång och uppenbarligen ohjälplig relation som förstör en persons värdighet som människa. Skilsmässor sliter ofta sönder personernas liv och splittrar familjelystan. Ofta är det så i en skilsmässa att kontrahenterna förlorar mycket mer än de vinner.

Den chockartade upplevelsen man går igenom i en skilsmässa verkar vara föga förstådd och inte alls tillräckligt känd. Med visshet behövs det mycket mer sympati och förståelse för dem som har upplevt en sådan stor tragedi och vilkas liv inte kan göras ogjorda. Men för dem som är skilda finns det fortfarande mycket att hoppas på och vänta sig när det gäller fullbordande och lycka i livet, särskilt när det gäller att glömma sig själv och tjäna andra.

Svåra frågor

Varför är den äktenskapliga lyckan så ömtålig och flyktig för så många, men så riklig för andra? Varför måste det resulterande tåget av hjärtesorg och lidande vara så långt och ha så många oskyldiga människor ombord?

Äktenskapet är ett gemensamt sökande efter det goda, det vackra och det gudomliga.

Vilka berikande beståndsdelar är det som saknas i så många äktenskap som påbörjades med sådan lycka och med så många stora förhoppningar?

Jag har länge funderat på de här svåra frågorna. Eftersom jag tillbringat nästan en livstid med att ta itu med mänskliga erfarenheter, känner jag i viss mån till problemen med olyckliga äktenskap, skilsmässa och förtvivlade familjer. Jag kan också tala om stor lycka, för tack vare min älskade Ruth har jag i äktenskapet nått människolivets rikaste fullkomning.

Orsaker till skilsmässa

Det finns inga enkla, lätta svar på de uppfordrande och komplicerade frågorna om lycka i äktenskapet. Bland de många förmodade orsakerna till skilsmässa återfinns de allvarliga problemen med egoism, omognad, bristande hängivenhet, otillräcklig kommunikation och otrohet.

Enligt min erfarenhet finns det ett annat skäl till att äktenskap misslyckas som inte är så uppenbart men som föregår och genomsyrar alla de andra. Det är bristen på ett ständigt berikande av äktenskapet, en frånvaro av detta extra något som gör det dyrbart, speciellt och underbart. Utan det blir äktenskapet slitsamt, svårt och tråkigt.

Berika ett äktenskap

Ni undrar kanske: "Hur kan ett äktenskap ständigt berikas?" Vi bygger upp vårt äktenskap med oändlig vänskap, tillit och integritet och genom att ta hand om och stödja varandra i våra svårigheter. Adam sade om Eva: "Denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött." (1 Mos 2:23) Det finns några enkla, relevanta frågor som alla människor, vare sig de är gifta eller tänker gifta sig, uppriktigt borde ställa sig i ett försök att bli "ett kött". De är:

För det första, är jag i stånd att tänka på mitt äktenskaps och min partners intressen innan jag tänker på mina egna önskningar?

För det andra, hur djupt engagerad är jag i min partner, bortsett från andra intressen?

För det tredje, är han eller hon min bästa vän?

För det fjärde, har jag respekt för min partners värdighet som en värdefull och dyrbar människa?

För det femte, grälar vi om pengar? Pengar i sig verkar varken göra ett par lyckligt eller bristen på dem nödvändigtvis göra ett par olyckligt. Gräl om pengar är ofta en symbol för själviskhet.

För det sjätte, finns det ett andligt, helgande band mellan oss?

Bygga berikande broar

Flera nyckelfaktorer kan bidra till att äktenskapet berikas.

Bön. Den äktenskapliga relationen kan berikas av bättre kommunikation. Ett viktigt sätt är att be tillsammans. Detta löser många meningsskiljaktigheter, om det finns några, mellan makarna innan de somnar. Jag vill inte överbetona meningsskiljaktigheter, men de är verkliga, och de gör saker och ting intressanta. Jag anser att våra meningsskiljaktigheter är den lilla nypa salt som kan få äktenskapet att verka smakrikare.

Vi kommunicerar på tusen olika sätt, till exempel med ett leende, en strykning över håret eller en lätt beröring. Varje dag bör vi komma ihåg att säga: "Jag älskar dig." Maken bör säga till sin hustru: "Du är vacker." Ett annat ord som det är viktigt för både man och hustru att säga vid lämpliga tillfällen är: "Förlåt." Att lyssna är också ett utmärkt sätt att kommunicera.

Förtroende. Ett fullständigt förtroende för varandra är en av de viktigaste berikande faktorerna i äktenskapet. Ingenting förstör själva kärnan i det ömsesidiga förtroende som är nödvändigt för att upprätthålla ett meningsfullt förhållande så mycket som otrohet. Äktenskapsbrott kan aldrig ursäktas. Men trots en sådan tillintetgörande händelse händer det ibland att äktenskap räddas och familjer bevaras. För att det ska ske måste den förfördelade parten

kunna ge en oskrymtad kärlek som är stark nog att förlåta och glömma. Den felande parten måste desperat vilja omvända sig och verkligen gå ifrån det onda.

Vår lojalitet till vår eviga äktenskapspartner bör inte bara vara fysisk, utan också mental och andlig. Eftersom det inte finns någon oskyldig flirt och ingen plats för svartsjuka efter vigseln, är det bäst att undvika blotta anblicken av något ont genom att sky varje misstänkt kontakt med någon som vi inte är gift med.

Dygd. Dygden är det starka lim som håller allt samman. Herren sade: "Du skall älska din hustru av allt ditt hjärta och hålla dig till henne och ingen annan." (L&F 42:22)

Gudomlig närvaro. Av allt som kan väl-signa äktenskapet är det en speciell, berikande beståndsdel som framför allt annat bidrar till att förena en man och en kvinna i en mycket verklig, helig, andlig bemärkelse. Det är det gudomligas närvaro i äktenskapet. Shakespeare sade följande genom drottning Isabelle i Henrik den femte: "Gud, du som äktenskapet stiftat har, Bind deras hjärtan, deras riken samman." (Akt 5, scen 2, rad 67–68) Gud är också den bästa bevararen av äktenskapet.

Det finns många saker som bidrar till att göra ett äktenskap berikande, men några av dem tycks höra till relationens agnar. Att åtnjuta sällskapet och frukterna av en helig och gudomlig närvaro är kärnan i ett mycket lyckligt äktenskap. Andlig

enighet är ankaret. Små läckor i äktenskapets andliga dimension leder ofta till att äktenskapet får punktering.

Jag tror att skilsmässofrekvensen ökar därför att föreningen i många fall saknar det berikande inflytande som härrör från den helgande välsignelse som utströmmar genom att man håller Guds bud. Äktenskapet kan dö av brist på andlig näring.

Tionde. Under det att jag verkade i nästan tjugo år som biskop och stavs-president lärde jag mig att en utmärkt försäkring mot skilsmässa var att betala tionde.

Tiondebetalningen verkar göra det lättare att hålla det andliga batteriet laddat så att det klarar sig igenom de tider när den andliga generatoren har gått för lågtryck eller inte fungerat.

Det finns ingen storslagen eller majestätisk musik som ständigt frambringar en stark kärleksharmoni. Den fullkomligaste musiken är två rösters sammansmältning till ett andligt solo. Äktenskapet är det sätt Gud har gett oss för att tillgodose de största mänskliga

Det finns en speciell, berikande beståndsdel som framför allt annat bidrar till att förena en man och en kvinna i en mycket verklig, helig, andlig bemärkelse. Det är det gudomligas närvaro i äktenskapet.

behoven, grundat på ömsesidig respekt, mognad, osjälviskhet, anständighet, engagemang och ärlighet. Lycka i äktenskapet och föräldraskapet kan tusen gånger överträffa vilken annan lycka som helst.

Föräldraskap. Äktenskapets själ blir starkt berikad och den andliga tillväxtprocessen ökar i hög grad när ett par blir föräldrar. För de par som kan få barn bör föräldraskapet föra med sig den allra största lycka. Män tillväxer därför att de som fäder måste ta hand om sin familj. Kvinnor blomstrar därför att de som mödrar måste glömma sig själva. Vi förstår bäst kärlekens fulla innebörd när vi blir föräldrar. Men om det inte kommer några barn så kommer de par som ändå är förberedda att ta emot dem att hedras och välsignas av Herren för sin trofasthet. Vårt hem bör tillhöra den heligaste av alla jordiska helgedomar.

I äktenskapets berikande är det de små sakerna som är viktiga. Makar bör ständigt visa uppskattning och tacksamhet för varandra på ett omtänksamt sätt. Ett par måste uppmuntra varandra och hjälpa varandra att växa. Äktenskapet är ett gemensamt sökande efter det goda, det vackra och det gudomliga.

Frälsaren har sagt: ”Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.” (Upp 3:20)

Må Guds närhet finnas för att berika och välsigna alla äktenskap och hem, i synnerhet hans heligas, som en del av hans eviga plan. ■

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Rulla två olikfärgade lerklumpar till bollar. Förklara att varje färg representerar en äktenskapspartner. Rulla ihop de två bollarna så att de blir en boll. Be en familjemedlem försöka separera de två färgerna. Diskutera president Fausts sex frågor som man bör ställa om man är gift eller tänker gifta sig. Vittna om hur viktigt det är att vara eniga i ett äktenskap.

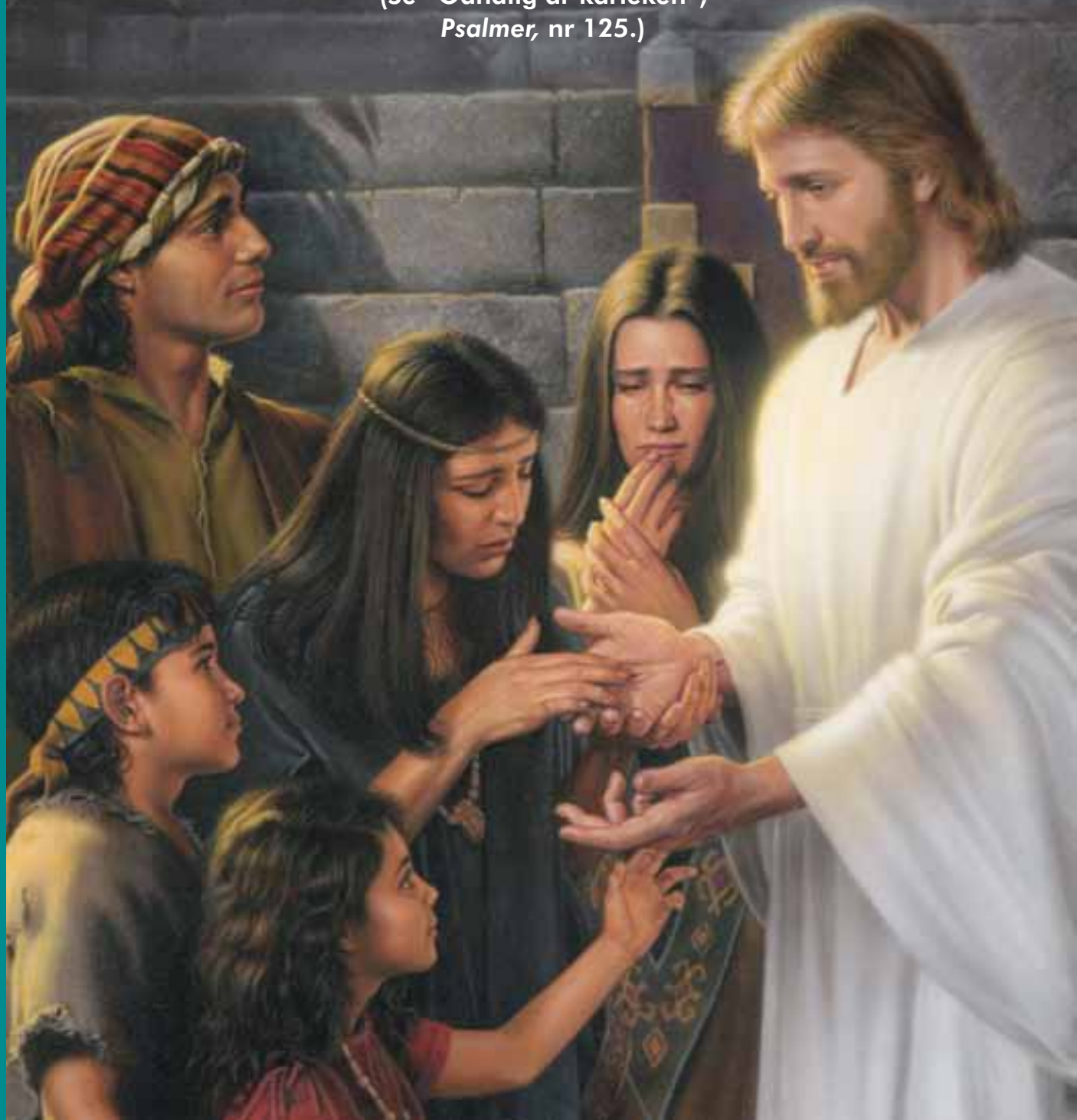
2. Be familjen att ställa sig i en ring. Låt varje person representera en handling som berikar äktenskapet. När ni diskuterar handlingen de representerar, be dem då slå armkrok med eller hålla personerna bredvid dem i handen. Förklara att kedjan som de har bildat skulle förstöras om en familjemedlem togs bort från ringen. Vittna om betydelsen av att hålla äktenskapet starkt.

3. Ta med dig en saltströare. Tala om hur saltet förhöjer smaken på maten. Läs meningen där president Faust jämför olikheter i äktenskapet med nypor av salt, och diskutera hur olikheter kan ge krydda åt äktenskapet. Om ni undervisar ett gift par kan ni fråga vad de har gjort för att öka uppskattningen för varandra.

ALLAS VÅR FRÄLSARE

GJORDE ALLT FÖR DIG.

(Se "Oändlig är kärleken",
Psalmer, nr 125.)

Han ska ge er vila

*Mitt hjärta värkte med hennes.
Jag ville så gärna hjälpa henne
för jag kände att hennes ånger
och hennes önskan att göra det
rätta och bli döpt var uppriktig.*

DENNIS L McDANIEL

ILLUSTRATION SAM LAWLOR

Jag verkade som missionär när jag träffade Susie. (Namnet har ändrats.) Hon och hennes familj hade fått undervisning om evangeliet av två missionärer som arbetade på missionskontoret tillsammans med mig. De hade fått alla lektioner och tackat ja till uppmaningen att döpas och konfirmeras. Jag hade förmånen att få intervjuva denna underbara familj på fyra personer: mor, far, yngre bror och Susie.

Jag var färdig med dopintervjuerna för de andra tre familjemedlemmarna och de var underbart väl förberedda och ivriga att få bli en del av Herrens rike. Men när Susie kom in var hon tyst och lite tveksam till att prata med mig.

Jag började ställa frågor om vad hon hade lärt sig. Hon kunde berättelsen om profeten Joseph Smith och trodde på den. Hon hade läst Mormons bok och visste att den var sann, och hon trodde att kyrkan var den enda sanna och levande kyrkan på jorden och ville vara en del av den. Jag frågade om hon var villig att följa tiondelagen, visdomsordet och andra bud. Hon sade att hon visste vad de innebar och att hon var villig att följa dem under resten av sitt liv. Intervjun var i stort sett som de jag hade haft med resten av hennes familj.

Sedan frågade jag: "Kan du berätta för mig vad kyskhetslagen innebär?" Hennes ansiktsuttryck förändrades omedelbart. Jag insåg snabbt att det här måste vara anledningen till att hon var tveksam till att träffa mig. Innan jag hann säga något gömde hon ansiktet i båda händerna, böjde ner ansiktet och händerna mot knät och började gråta hejdlöst.

Vi satt där utan att prata i flera minuter. Jag visste inte vad jag skulle säga och Susie kunde inte sluta gråta. Jag bad Herren om hjälp och frågade Susie vad som var fel. Till slut tittade hon upp och talade om för mig att flera veckor innan hon hade träffat missionärerna så hade hon och hennes pojkvän gjort sådant som missionärerna hade lärt henne var fel enligt Herrens lag. Hon hade redan talat om för sin pojkvän vad hon hade lärt sig och sagt att de inte längre kunde ha en sådan relation. Hon hade till och med föreslagit att han skulle träffa missionärerna och få höra det som hon nu visste var sant. Men skuldkänslorna av att ha gjort det de hade gjort vägde tungt på hennes själ.

Mitt hjärta värkte med hennes. Jag ville så gärna hjälpa henne för jag kände att hennes ånger och hennes önskan att göra det rätta och bli döpt var uppriktig. I det ögonblicket fick jag ett tydligt svar på min bön. Jag frågade henne: "Susie, vill du bli fri från den här syndens skuldkänslor och vånda?" Ännu en gång gömde hon ansiktet i händerna och böjde ner huvudet. Hon yttrade ett enda ord: "Ja." Hon grät ännu mer nu och jag tröstade henne genom att prata om försoningen och hur hon kunde tillämpa den i sitt liv. Jag förklarade att ett syfte med dopet och konfirmationen är att hela de människors själar som är uppriktiga i sin omvändelse, och jag ansåg utan tvekan att hon var uppriktig.

Vi avslutade intervjun med en bön. Det var tydligt att Herrens ande var där, mycket starkare än jag någonsin tidigare känt under en intervju.

Min kamrat och jag kom till kapellet strax före dopet. Det fanns ingen tid till att prata med Susie eller hennes familj före mötet. De döptes efter sångerna och talen — först hennes mamma, sedan hennes pappa, sedan hennes bror och till slut Susie. Hon gick ner i dopbassängen och hennes leende sade allt — Mästarens helande balsam verkade i hennes hjärta. När hon kom upp ur vattnet var både hon och jag tårögda. Hennes leende var ännu större än tidigare och ansiktet lyste. Jag förstod i det ögonblicket varför Frälsaren sade: "Kom till mig, alla ni som ... bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila." (Matt 11:28)

Vi pratade bara en kort stund efter mötet. Jag välkomnade familjen som nya medlemmar i Herrens rike. När jag skakade hand med Susie ville jag tala om för henne hur mycket den här upplevelsen hade betytt för mig. Jag hade omvänt mig i mitt liv och känt försoningens kraft, men jag var tacksam att jag nu kunde känna den ännu starkare tack vare min bekantskap med henne.

Att bli medlem i kyrkan är i sig en utmaning. Men att bli medlem under sådana personligt prövande omständigheter måste ha varit ännu svårare för Susie, som det är för många nya medlemmar. Men Jesu Kristi försoning gjorde svårigheten överkomlig och ledde denna underbara Guds dotter till omvändelse och att hennes själ helades. Det lärde också en mottaglig ung missionär något viktigt om att tillämpa försoningen i sitt eget liv. ■

Sakramentet — och offret

David B Haight föddes den 2 september 1906 i Oakley i Idaho som son till Hector C och Clara Tuttle Haight. Han gifte sig med Ruby Olson i Salt Lake-templet den 4 september 1930. Före sin kallelse som generalauktoritet hade han en framgångsrik yrkesbana inom detaljhandeln, verkade som borgmästare i Palo Alto i Kalifornien och presiderade över Skottlandmissionen. Han ordinerades till apostel den 8 januari 1976. Han dog den 31 juli 2004 vid 97 års ålder.

ÄLDSTE DAVID B HAIGHT (1906–2004)

i de tolv apostlarnas kворum

För sex månader sedan kunde jag inte tala vid generalkonferensen eftersom jag ännu återhämtade mig efter en större operation. Mitt liv har skonats, och jag har nu ett kärkommet tillfälle att uttala min tacksamhet för de välsignelser, den tröst och den hjälp jag fått av mina bröder i första presidentskapet och de tolv kворum samt andra underbara vänner som jag är skyldig så mycket och som har ägnat min kära hustru Ruby och min familj så mycket av sin tid, sin uppmärksamhet och sina böner ...

Den kväll då min hälsa sviktade visste jag att någonting mycket allvarligt hade hänt mig. Sedan gick allt så snabbt — smärtan som drabbade mig med sådan intensitet, min kära Ruby som telefonerade till läkare och till vår familj, medan jag på knä låg lutad över badkarskanten för att få stöd och efterlängtat lättnad från smärtan. Jag vädjade till min himmelske Fader att skona mitt liv ännu en liten tid för att jag skulle få

mer tid till att utföra hans verk, om det var hans vilja.

Medan jag ännu bad började jag förlora medvetandet. Ambulanssirenen var det sista jag hörde innan jag sjönk in i den medvetslöshet som skulle vara de närmast följande dagarna.

Den förfärliga smärtan och människors bestyr omkring mig upphörde. Jag var nu i en fridfull omgivning där allt var lugnt och stilla. Jag var medveten om två personer på avstånd stående på en bergssluttning. Den ena stod högre upp än den andra. Detaljerade anletsdrag kunde inte urskiljas. Personen högre upp pekade på någonting som jag inte kunde se.

Jag hörde inga röster men var medveten om att jag var i närheten av något heligt och i en helig omgivning. Under
timmar

Jag vittnar för er att han är Jesus Kristus, Guds Son, allas Frälsare, hela människosläktets Återlösare. Det är han som ger oändlig kärlek, barmhärtighet och förlåtelse, världens ljus och liv.

Där, i örtagården, på något för oss obegripligt sätt, tog Frälsaren på sig bördan av människosläktets synder från Adam till världens slut.

och dagarna som följde blev Människosonens eviga uppgift och upphöjda ställning gång efter annan inpräntad i mitt sinne. Jag vittnar för er att han är Jesus Kristus, Guds Son, allas Frälsare, hela människosläktets Återlösare. Det är han som ger oändlig kärlek, barmhärtighet och förlåtelse, världens ljus och liv. Jag visste denna sanning förut — jag hade aldrig tvivlat eller undrat. Men nu kände jag till dessa gudomliga sanningar på ett mycket ovanligt sätt på grund av Andens intryck på mitt hjärta och min själ.

Jag fick se som i ett panorama hans verksamhet på jorden: Hans dop, hans undervisning, hans helande av sjuka och lama, den fingerade rätttegången, korsfästelsen, uppståndelsen och himlafärden. Sedan följde scener från hans jordiska verksamhet som visades för mig mycket detaljerat och bekräftade de bibliska ögonvittnenas redogörelser.

Jag undervisades, och mitt förstånds ögon öppnades av Guds helige ande så att de såg mycket.

Den första scenen var av Frälsaren och hans apostlar i det övre rummet kvällen innan han förråddes. Efter påskmåltiden undervisade han och beredde sakramentet för sina käraste vänner som en påminnelse om sitt kommande offer. Det visades så tydligt för mig — Frälsarens överväldigande kärlek till var och en. Jag bevittnade hans omtanke om betydelsefulla detaljer — tvagningen av varje apostels dammiga fötter, hur han bröt och välsignade det mörka brödet och välsignade vinet, och sedan hans förfärliga avslöjande att en av dem skulle förråda honom.

Han förklarade varför Judas hade avlägsnat sig och berättade för de andra om de händelser som snart skulle äga rum.

Sedan följde Frälsarens högtidliga tal under vilket han sade till de elva: "Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen." (Joh 16:33)

Vår Frälsare bad till sin Fader och erkände Fadern som källan till sin myndighet och sin kraft — också till att skänka evigt liv åt alla som är värdiga.

Han bad: "Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus."

Sedan tillade Jesus vörtnadsfullt:

"Jag har förhårligt dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra.

Fader, förhårliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till." (Joh 17:3–5)

Han bad inte bara för lärjungarna som hade kallats från världen och som hade varit trofasta i sitt vittnesbörd om honom, "utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig". (Joh 17:20)

När Jesus och de elva hade sjungit en psalm begav de sig ut till Oljeberget. Där, i örtagården, på något för oss obegripligt sätt, tog Frälsaren på sig bördan av människosläktets synder från Adam till världens slut. Hans lidande i örtagården var, berättar Lukas för oss, så intensivt att "hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden". (Luk 22:44) Han led under en smärta och en börda olik någonting som en mänsklig varelse skulle kunna bära. I denna stund av ångest övervann vår Frälsare all Satans makt.

Den förhårligade Herren uppenbarade för Joseph Smith denna uppmaning till hela människosläktet:

"Därför befäller jag dig att omvända dig ...

Ty ... jag, Gud, har lidit ... för alla, på det att de som omvända sig icke måtte lida ...

Detta lidande gjorde, att jag, Gud, den störste av alla, skalv av smärta och blödde ur varje por ...

Därför befäller jag dig ånyo att omvända dig, på det jag icke skall ödmjuka dig med min allsmåttiga kraft, och att bekänna dina synder, på det

du icke må lida [dessa] straff." (L&F 19:15–16, 18, 20)

Under dessa dagar av medvetenhet gavs jag genom den Helige Andens gåva och kraft mer fullkomlig kunskap om hans mission. Jag gavs också mer fullständig insikt om vad det betyder att i hans namn utöva myndighet att låsa upp himmelrikets hemligheter till frälsning för alla som är trofasta. Min själ fick gång efter annan lärdom om händelserna i samband med den fingerade rättegången och gisslandet av kroppen av en medlem av gudomen. Jag var vittne till hur han släpade sig uppför backen i sitt försvaga tillstånd och bar på korset, och hur han sträcktes ut på det där det låg på marken, så att de grova spikarna kunde slås genom hans händer och handleder och fötter för att hålla fast hans kropp där den hängde på korset till offentligt beskådande.

Korsfästelse — denna förfärliga och smärtsamma död som han måste genomgå — hade valts från begynnelsen. Genom denna ytterst plågsamma död nedsteg han under allt, som det står skrivet, för att han genom sin uppståndelse skulle höja sig över allt. (Se L&F 88:6.)

Jesus Kristus dog i lika bokstavig bemärkelse som vi alla kommer att dö. Hans kropp låg i graven. Men Jesu odödliga ande, utvald till människosläktets Återlösare, gick till de myriader andar som hade lämnat jordelivet med olika grader av rättfärdighet beträffande Guds lagar. Han lärde dem det "underbara budskapet om återlösning från dödens bojor och om möjligheten till frälsning ... [som var] en del av [vår] Frälsares förutbestämda, unika tjänarverksamhet bland människorna".¹

Jag vågar inte ens försöka förmedla till er det djupa intryck som dessa scener gjort på min själ. Jag förnimmar deras eviga betydelse och inser att "ingenting i hela frälsningsplanen kan på något sätt jämföras i betydelse med denna den mest överjordiska av händelser, vår Herres försoningsoffer. Det är den absolut viktigaste enskilda sak som någonsin har skett i hela skapelsens historia, det är grundstenen på vilken

Vår värdefullaste upplevelse under sakramentsmötet är den heliga sakramentsförordningen, ty den ger oss tillfälle att inrikta sinnet och hjärtat på Frälsaren och hans offer.

evangeliet och allt annat vilar”,² som det har sagts.

Fader Lehi lärde sin son Jakob och oss i dag: ”Därför kommer återlösningen i och genom den helige Messias, ty han är full av nåd och sanning.

Se, han offrar sig, ett offer för synd för att fullborda lagen för alla dem som hava ett förkrossat hjärta och en ångerfull ande, och för ingen annan kan lagen fullbordas.

Huru viktigt är det därför icke att kungöra dessa sanningar för jordens invånare, på det de må veta, att intet kött kan bo i Guds närhet utom genom den heliga Messias’ förtjänster, barmhärtighet och nåd — hans, som nedlägger sitt köttsliga liv och återtager det genom Andens kraft, på det han, den förste att uppstå, må kunna åvägabringa de dödas uppståndelse.

Därför är han förstlingen, tillhörande Gud, emedan han skall vara medlaren för alla människors barn, och de som tro på honom, skola bli frälsta.” (2 Nephi 2:6–9)

Vår värdefullaste upplevelse under sakramentsmötet är den heliga sakramentsförrättningen, ty den ger oss tillfälle att inrikta sinnet och hjärtat på Frälsaren och hans offer.

Aposteln Paulus varnade de tidiga heliga för att äta detta

Herrens bröd och dricka denna Herrens dryck ovärdigt. (Se 1 Kor 11:27–30.)

Herren själv lärde nephiterna att ”den som äter och dricker mitt kött och blod ovärdigt, äter och dricker fördömelse till sin själ”. (3 Nephi 18:29)

De som värdigt tar del av sakramentet är i harmoni med Herren och ingår förbund med honom att alltid minnas hans offer för världens synder, att ta på sig Kristi namn och alltid minnas honom och hålla hans bud. Frälsaren förbinder sig att vi som så gör ska ha hans ande med oss och att vi, om vi är trofasta till änden, ska ärva evigt liv.

Vår Herre uppenbarade för Joseph Smith att ”det finnes ingen större gåva än frälsningens” (L&F 6:13), och frälsningsplanen innefattar sakramentsförordningen som en ständig påminnelse om vår Frälsares försoningsoffer. Han gav lärdomen: ”Det är rådligt att kyrkan ofta kommer tillsammans för att deltaga av brödet och vinet till Herren Jesu åminnelse.” (L&F 20:75)

Vi får alla odödlighet som en gåva enbart genom Guds nåd, utan rättfärdighetens gärningar. Men evigt liv är belöningen för att vi har lytt lagarna och förordningarna i hans evangelium.

Jag vittnar inför er alla att vår himmelske Fader besvarar våra rättfärdiga böner. Den ytterligare kunskap som jag har fått har haft en djupgående inverkan på mitt liv. Den Helige Andens gåva är en ovärderlig gåva och öppnar dörren till fortsatta kunskaper om Gud och evig glädje. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1989; moderniserad användning av stor bokstav och interpunktion.

SLUTNOTER

1. James E Talmage, *Jesus Kristus*, (1964), s 659.
2. Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, andra upplagan (1966), s 60.

Omvändelsens glädje

ÄLDSTE CRAIG C CHRISTENSEN

i de sjuttios kvorum

Under hela sin jordiska verksamhet visade Frälsaren stor kärlek till varje son och dotter till Gud — särskilt till dem som hade fallit. I liknelserna om det återfunna fåret, det återfunna myntet och den återfunne sonen betonade Herren vikten av att hjälpa dem som gått vilse och glädjen som vi känner när de återvänder. (Se Luk 15.) Han sade till exempel: "Det [blir] glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig — inte över nittionio rättfärdiga som

ingen omvändelse behöver." (Lukas 15:7–7)

Jag vill inrikta mig på den stora glädje som de får som omvänder sig, och den glädje vi känner när vi hjälper andra gå igenom omvändelseprocessen.

"Människorna äro till för att hava glädje"

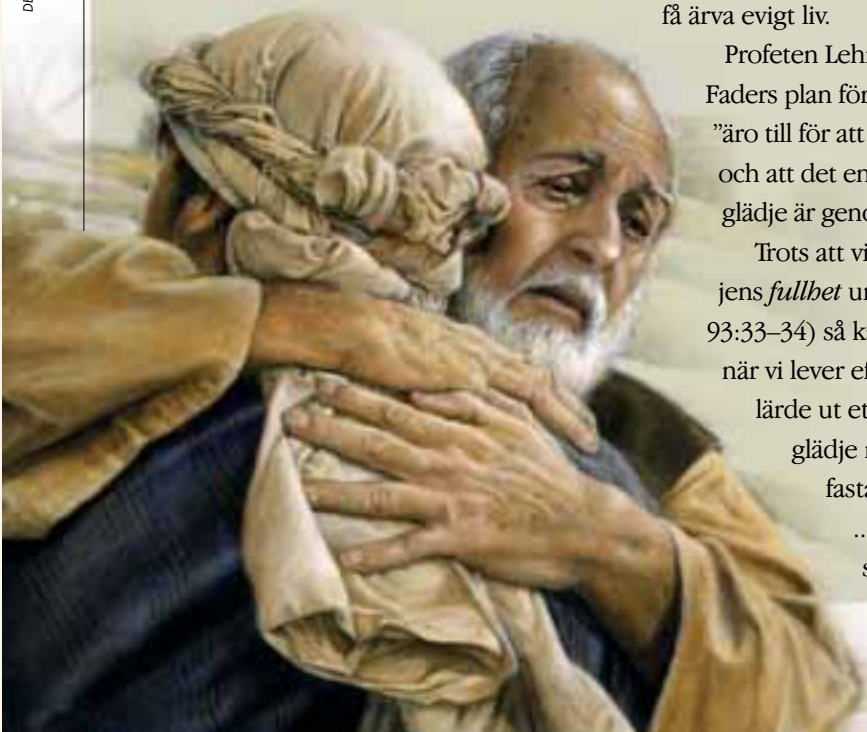
Glädje är något mycket djupare än flyktiga känslor av förnöjsamhet eller lycka. Riktig glädje, eller "evig glädje" (2 Nephi 8:11), kommer när vi upplever försoningens kraft genom uppriktig omvändelse och när vi får en andlig bekräftelse på att vi kan återlösas från synd genom Herren Jesus Kristus och få ära evigt liv.

Profeten Lehi lärde att vår himmelske Faders plan för var och en av oss är att vi "äro till för att hava glädje" (2 Nephi 2:25) och att det enda säkra sättet att få evig glädje är genom Jesu Kristi försoning.

Trots att vi inte kan få uppleva glädjens *fullhet* under det här livet (se L&F 93:33–34) så kan vi dagligen känna glädje när vi lever efter evangeliet. Mormon lärde ut ett mönster för att finna glädje när han sade om de trofasta nephiterna: "[De] fastade ... ofta och bådo och blevo starkare och starkare i sin

Sann lycka får vi genom att omvända oss från våra synder och leva värdiga Anden.

När vi tillämpar försoningen i vårt liv måste vi begrunda Frälsaren och hans oändliga gåva till oss, utöva tro på honom och söka andlig bekräftelse på att han kan och kommer att återlösa oss från alla våra synder och svagheter.

ödmjukhet samt fastare och fastare i Kristi tro, till dess deras själar voro fyllda med glädje och tröst, ja, deras hjärtan voro renade och helgade med en helgelse, som bestod i att de överlämnade sina hjärtan åt Gud.” (Helaman 3:35)

Fylld av glädje genom den Helige Anden

I många skriftställen talar profeterna om hur de känner glädje och den Helige Anden på liknande sätt. I Apostlagärningarna läser vi till exempel att ”lärjungarna uppfylldes

av glädje och den helige Ande”. (Apg 13:52) Och Herren lovar dem som följer honom: ”Jag vill giva dig av min Ande, som skall upplysa ditt förstånd och fylla din själ med glädje.” (L&F 11:13)

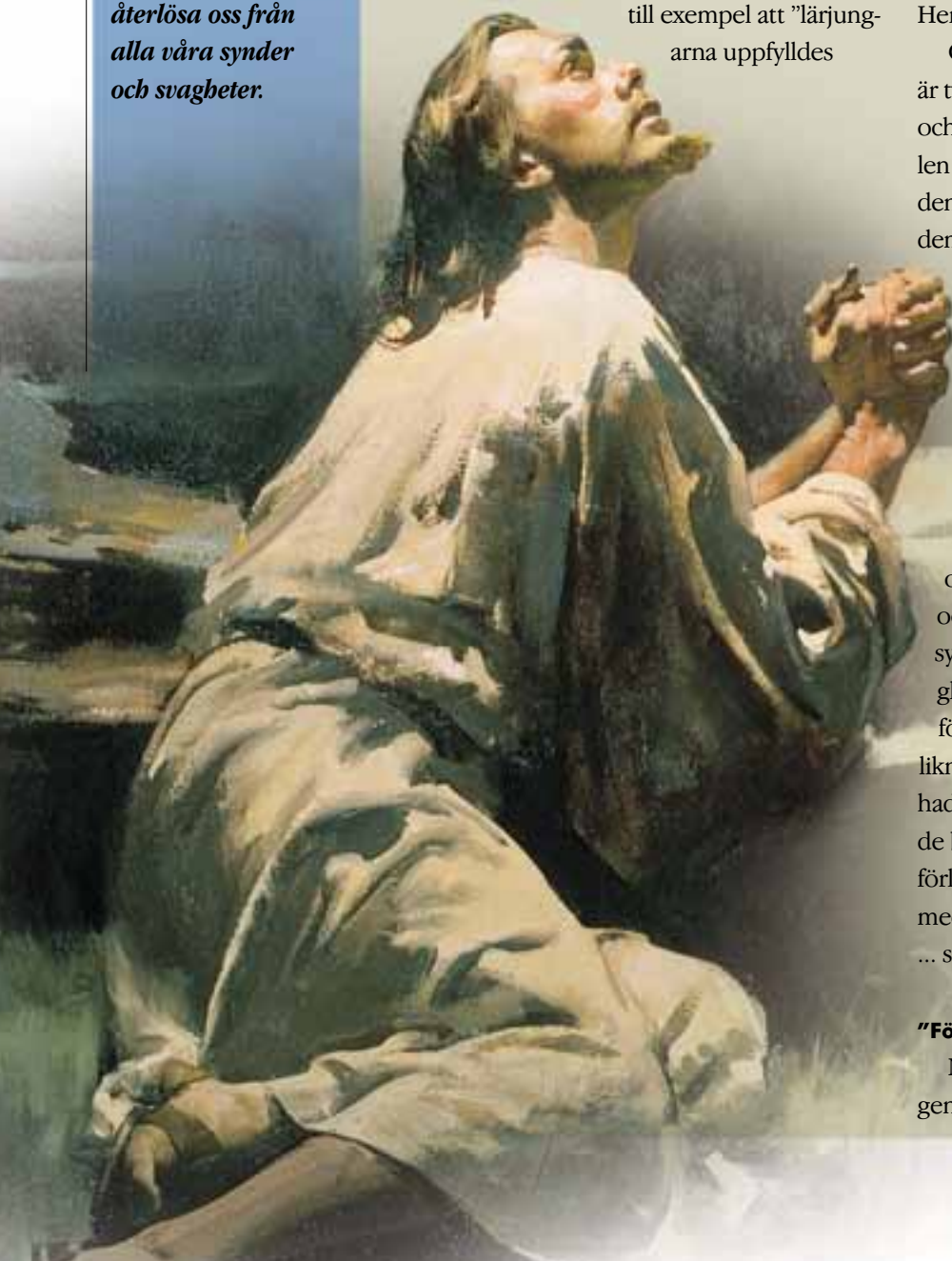
När vi förstår att glädje har att göra med att fyllas av den Helige Anden så inser vi att sann lycka kommer när vi omvänder oss från våra synder och lever värdiga Anden. Dessutom kan vi, när vi känner Anden, känna stor glädje i vetskapen om att vi blir helgade inför Herren.

Glädjen som kommer genom omvändelse är tydlig på många plan. Först är det glädjen och tryggheten i hjärtat hos den botfärdiga själen när syndens börda lyfts bort. Sedan är det den djupa glädje och kärlek som kommer till dem som hjälper andra att arbeta sig igenom omvändelseprocessen. Och slutligen är det en kärleksfull Frälsares glädjefyllda känslor när han ser oss följa hans befallningar och förlita oss på den helande kraften i hans försoningsoffer.

När vi tillämpar försoningen i vårt liv måste vi begrunda Frälsaren och hans oändliga gåva till oss, utöva tro på honom och söka andlig bekräftelse på att han kan och kommer att återlösa oss från alla våra synder och svagheter. Då får vi känna den glädje och frid som endast kan manifesteras för oss genom hans helige ande. Vi får en liknande upplevelse som folket i Zarahemla hade: ”Herrens Ande [kom] över dem, och de blevo fyllda med glädje, emedan de fått förlåtelse för sina synder och samvetsfrid förmedelst sin stora tro på Jesus Kristus, vilken ... skulle komma.” (Mosiah 4:3)

”För att förmå själar att omvända sig”

När vi har känt glädjen som kommer genom försoningens välsignelser kan vi också

finna stor glädje i att inbjuda andra att komma till Kristus. Alma sade följande när han undervisade sin son Helaman: "Jag [har] verkat utan uppehåll för att förmå själar att omvända sig från sina synder, att låta dem smaka den stora glädje, som jag smakade, så att även de måtte bli födda av Gud och fylla med den Helige Anden.

Ja, se nu, o min son! Herren giver mig utomordentligt stor glädje över frukten av mitt arbete." (Alma 36:24–25)

Frälsaren själv lärde: "Om så skulle ske, att I arbeten hela edert liv med att ropa omvändelse till detta folk och därigenom fören blott en enda själ till mig, huru storligen skolen I icke glädjas med honom i min Faderns rike!

Och om I kunnen glädja eder storligen över en enda själ, som I haven fört till mig ..., huru mycket större glädje skolen I icke hava, om I fören många själar till mig!" (L&F 18:15–16)

"Huru gläder han sig icke över den själ som omvänder sig"

Slutligen kan jag inte låta bli att föreställa mig vilken tillfredsställelse Frälsaren måste känna varje gång vi omvänder oss från våra synder och tillämpar hans försoningsoffer i vårt liv. Säkerligen genljöd Frälsarens känslor i Johannes yttrande: "Ingenting gläder mig mer än att höra att mina barn lever i sanningen." (3 Joh 1:4) Kristus sade om sig själv: "Huru gläder han sig icke över den själ som omvänder sig!" (L&F 18:13)

När Jesus hade undervisat nephiterna om sin försoning och vad de behövde göra för att kunna stå obefläckade inför honom, uttryckte han sina känslor för dem genom att säga: "Min glädje [är] stor, ja, till fullkomlighet för eder ..., och Fadern själv fröjdar sig och likaledes alla de heliga änglarna för eder och detta släkte, ty ingen av dem är förlorad ... i dem är min glädje fullkomlig." (3 Nephi 27:30–31)

Jag vittnar om att också vi kan finna glädje i det här livet och glädjens fullhet i livet efter detta genom att "ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som ... *för den glädje som låg framför honom* utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron." (Se King James Version, Hebrews 12:2; kursivering tillagd.) ■

EN BOTFÄRDIG SJÄLS GLÄDJE

Vi kan lära oss mycket om den glädje som följer på sann omvändelse genom att studera aposteln Paulus' och Alma den yngres upplevelser, fastän våra upplevelser kanske inte är lika dramatiska. (Se Apg 8:1–3; 9:1–31; Mosiah 27:8–31; Alma 36:5–24.) Paulus och Alma var inflytelserika män som gick omkring och förföljde de heliga. Mitt under sin destruktiva verksamhet fick båda männen besök av himmelska bud-

bärare. En Herrens ängel uppenbarade sig för Alma medan Jesus själv talade till Paulus och sade: "Varför förföljer du mig?" (Apg 9:4)

Båda männen föll till marken till följd av vad de fick se och höra. Alma blev stum och Paulus blev

blind. Men än viktigare är att båda männen återhämtade sig från sitt orättfärdiga och fallna tillstånd på liknande sätt. Paulus frågade helt enkelt: "Herre, vad vill du att jag ska göra?" (Se KJV, Acts 9:6.) Han började omedelbart ägna sitt liv åt Frälsaren och följa Herrens befallningar med exakthet. Alma beskriver sin omvändelse:

"Medan jag sålunda sönderslets av minnet om mina många synder, se, då kom jag även ihåg, att jag hade hört min fader profetera för människorna, att en viss Jesus Kristus, en Guds Son, skulle komma för att försona för världens synder.

När denna tanke kommit till mitt sinne, anropade jag honom i mitt hjärta: 'O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig, som är fångad i bitterhetens galla och innesluten i dödens eviga kedjor.'

Se, när jag nu hade tänkt detta, kände jag icke längre mina kval, ja, jag blev icke mera sönderriven av minnet om mina synder.

O, vilken glädje! Vilket underbart ljus jag såg! Ja, min själ var fylld med glädje, lika stor som min pina varit." (Alma 36:17–20; kursivering tillagd)

Äldste Craig C Christensen i de sjuttios kvorum.

EN SCOUT I KAPSTADEN SOM SLÅR REKORD

Han är bara den tredje scouten i Sydafrikas historia som har fått Springbock-utmärkelsen tre gånger, men han är den första som också fått plikt mot Gud-utmärkelsen.

PAUL VANDENBERGHE

Kyrkans tidningar

Vilket land du än bor i så krävs det en hel del för att förtjäna den högsta utmärkelsen inom scouterna. Tänk dig då vad som krävs för att förtjäna utmärkelsen tre gånger. Rocco du Plessis är den förste Springbock-scouten i Edgemeads trupps 26-åriga historia i Sydafrika. Att bli springbockscout tre gånger är alltså en enorm prestation.

Men det finns en annan utmärkelse som Rocco fick förra året som är lika viktig för honom. "Att få Plikt mot Gud-utmärkelsen hjälpte mig prestera ännu mer när det gäller min personliga och andliga tillväxt", säger han. "Det handlar om vår relation till vår Fader i himlen."

"Scoutprogrammet här är mycket krävande", säger

Rocco som tillhör Panorama församling i Kapstadens stav i Sydafrika. Det är svårt att förtjäna Springbock-utmärkelsen. Visst, scoutledarna är där och hjälper dig. Men det är svårt ändå. "Om man inte arbetar hårt, om man inte gör sin del så får man den inte", tillägger Rocco. Mycket tid, planering och ansträngningar krävs för varje utmärkelse när man avancerar inom det scoutprogram som inte sponsras av kyrkan i Sydafrika.

När det gäller Plikt mot Gud-utmärkelsen säger Rocco att stödet från hans föräldrar och Unga mäns ledare hade stor betydelse. "De vill att man ska förtjäna Plikt mot Gud-utmärkelsen", säger han, "och många av kraven är sådant som man ändå gör varje dag." Sedan är det bara att arbeta tillsammans med sina föräldrar och ledare som ska föra en uppteckning över framstegen inom dessa områden. "De flesta av mormon-aspekterna i ens liv uppfyller Plikt mot Gud-kraven — om man gör dem." Med andra ord: Om en ung man är med på kyrkans möten, ber regelbundet, studerar skrifterna och uppfyller sina prästadömsansvar så är han på rätt spår.

Att bli Springbock-scout

Bara omkring en eller två procent av alla scouter i nationen får ta emot Sydafrikas högsta scoututmärkelse. Och sedan är det bara en eller två procent av dessa Springbock-scouter som genomför mer än en av tre möjliga Explorer-utmaningar. Rocco förtjänade alla tre utmärkelserna och blev den tredje scouten i Sydafrika att prestera detta.

En sydafrikansk scout avancerar inom programmet från Pathfinder (Stigfinnare) till Adventurer (Äventyrare) till First Class (Första klass) och sedan till Explorer (Upptäckare). Explorer-märket är uppdelat i tre delar:

Rocco säger att Plikt mot Gud-utmärkelsen har hjälpt honom i hans personliga och andliga tillväxt.

Motsatt sida: Rocco tillsammans med sin mamma Sally, sin pappa André och sin bror Jean-Jacq. Längst ner till vänster: Rocco ledde en grupp scouter på en tredagarshajk för att uppfylla ett av kraven för Springbock-utmärkelsen. Längst ner till höger: Rocco övar skytte vid Cederbergs skjutbana som drivs av kyrkans scouter i Kapstaden.

Ovan till höger: Som en del av kraven för Air Explorer flög Rocco över Cederberg-vildmarken och fick lära sig luftnavigera. Till höger: Rocco och en annan ledare ledde tio scouter på en hajk genom Cedar Mountains. Längst till höger: Scouter bygger en flotte till en årlig tävling. Nedan: Scouter arbetar på en bro som Rocco designat. Motsatt sida: Rocco med modellen av sin bro och hajkloggboken.

Land Scouts (landscouter), Air Scouts (luftscouter) och Sea Scouts (sjöscouter). Oftast väljer en scout en av dessa tre delar att fokusera på medan han arbetar sig upp till den slutliga utmärkelsen — Springbocken. Rocco fokuserade på alla tre.

Förutom de andra märkena och kraven finns det obligatoriska märkena som är specifika för varje typ av Explorer: En Land-explorer förtjänar märkena Backwoodsman (Nybyggare) och Mapping (Kartläggare). En Luft-explorer förtjänar märkena Air Navigator (Luftnavigatör) och Air Traffic Controller (Lufttrafikkontrollant). Och en Sjö-explorer förtjänar märkena Helmsman (Rorsman) och Boatsman (Båttman).

Rocco berättar att det oftast tar omkring två veckoslut på en märkeskurs för att förtjäna varje utmärkelse. Det finns vita märken — teorin bakom en färdighet. Och så finns det gröna märken

— den praktiska tillämpningen av en färdighet. För att till exempel förtjäna Backwoodsman-märket måste man först lära sig sådant som vildmarksöverlevnad, stjärnnavigering och att göra upp eld utan tändstickor. Sedan kommer den praktiska tillämpningen. Man släpps av i vildmarken i 48 timmar och får klara sig själv.

Rocco har alltså varit ganska upptagen med scouting i flera år nu. Från februari till december förra året, till exempel, var han borta många veckoslut. "Det kändes som om jag hela tiden var på märkeskurser", säger han. Dessutom har Rocco varit avdelningsledare de senaste fem åren. Det innebär att han har varit ansvarig för att organisera alla avdelningsläger. Han har fått planera måltider, handla, samordna avdelningsmöten, skriva ut formulär för medgivande som de andra scouterna och deras föräldrar ska skriva under, och ha översyn över lägerträffar.

En värdefull egenskap Rocco har utvecklat

med tiden är uthållighet. "Det var minst hälften av märkena som jag inte klarade första gången på kursen", säger han. "Efter sex månader kan man gå tillbaka och försöka igen eller be en vuxen som har fått märket att testa en." Till exempel är ett av kraven för att få utmärkelsen First Aid (Första hjälpen) att kunna lägga bandage. "Jag klarade inte den delen eftersom en bit av knuten på ett av bandagen stack ut", säger Rocco. "Alltså fick jag lägga bandage på nytt för att förtjäna First Aid-utmärkelsen på andra nivån."

Förutom märkena finns det andra projekt en scout måste genomföra för att förtjäna Springbocken. Bland annat ett byggnadsprojekt. Rocco valde att bygga en bro. Först fick han designa och bygga en modell av bron. Sedan byggde han den i normal storlek tillsammans med sex andra scouter. Den blev nästan sex meter hög och nio meter lång. Det tog nästan nio timmar att bygga bron och sedan montera ner den.

Sedan är samhällstjänst en stor del av att förtjäna

Springbocken såväl som Plikt mot Gud-utmärkelsen. För att uppfylla Springbockens tjänandekrav besökte Rocco mer än fyrtio hem som tillhörde äldre och hjälpte dem med olika sysslor och reparationer. "Det enda större projekt som jag kunde använda både för scouterna och för Plikt mot Gud-utmärkelsen var det fyrtio timmar långa tjänandeprojektet", säger Rocco.

Av alla krav som Rocco har uppfyllt för att förtjäna olika

utmärkelser är det en som han ser som värdefullast för sin personliga tillväxt: "Att läsa Mormons bok", säger Rocco utan att tveka. "Det var den största och mest givande utmaningen."

Att bli missionär

"Jag hade läst Mormons bok ett år innan eller så, men då läste jag den bara för att få det gjort", förklarar Rocco. "När jag började läsa den igen ville jag verkligen lära mig mer och få ett vittnesbörd om den." Han hade en helt annan inställning när han började läsa Mormons bok för andra gången. "Varje gång jag läser nu så ber jag först om att min himmelske Faders ande ska vara med mig när jag läser."

Rocco har redan påbörjat sitt nästa stora projekt — att oftare bära sitt vittnesbörd för andra medan han förbereder sig för att bli heltidsmissionär. Hans upplevelser i scouterna och med Plikt mot Gud-utmärkelsen har hjälpt honom i hans personliga utveckling och att bli missionär. "För att kunna sprida evangeliet behövde jag veta vad som står i Mormons bok, och jag behövde veta att den är sann", säger han. "När jag hade läst Mormons bok för andra gången fick jag ett vittnesbörd om den."

Även om det inte hade funnits någon Plikt mot Gud-utmärkelse säger Rocco att han skulle ha uppfyllt de flesta av kraven just för att han ville förbereda sig för att bli missionär. Att gå till kyrkan, läsa skrifterna, be dagligen och tjäna andra är en del av den person Rocco är, en del av vad det är meningen att kyrkans medlemmar ska vara.

Nu när han har fått sin kallelse att verka som heltidsmissionär är vittnesbördet som äldste du Plessis har byggt upp, mycket mer användbart än bron han byggde för Springbock-projektet. Men en del av färdigheterna han lärde sig i vildmarken som scout kan vara bra att ha när han verkar i Zimbabwe, Zambia och Malawi. ■

THE
BOOK
OF
MORMON

ANOTHER TESTAMENT
OF JESUS CHRIST

Frågor och svar

"En av mina vänner i kyrkan lever inte efter vissa av evangeliets normer. Jag är orolig för honom. Hur kan jag hjälpa honom?"

L I A H O N A

Du kan hjälpa honom genom att vara en vän. Din vän kanske försöker komma underfund med vem han är och var han passar in. Han behöver någon att prata med, att gå till bra aktiviteter med och se upp till som föredöme. Försök hitta tillfällen då du, utan att vara självgod eller kritisk, kan prata med honom om situationer när du stod för dina normer och blev välsignad för det.

Ha höga normer. Vad du än gör så sänk inte dina normer för att hjälpa din vän. Håll dig borta från situationer när den Helige Anden inte kan vara där och mana dig. Din vän kanske bestämmer sig för att fortsätta göra felaktiga beslut trots din vänskap och omsorg. Du kanske måste umgås med andra personer i stället för att sjunka för djupt du också.

Ta dig tid till att be. Be för din vän, och be för dig själv också. Be om möjligheter att hjälpa honom och be om att du ska se dessa möjligheter och få vägledning när de uppstår. Be om att dina gärningar ska vara grundade på en kristuslik kärlek till din vän, inte bara

Sänk inte dina normer för att hjälpa din vän.

Be om att den Helige Anden ska hjälpa dig veta vad du ska göra och sätt sedan igång!

Lita på att din himmelske Fader arbetar genom dig för att påverka din väns liv.

Inbjud din vän att vara med på upplyftande aktiviteter så att han kan känna Anden och få en önskan att fatta bra beslut.

Var ett exempel på hur lydnad mot buden leder till lycka.

en önskan att ändra på honom. Sedan sätter du igång.

Ge inte upp. Din vän kommer förmodligen inte att ändra sig helt med en gång. Det krävs ständiga, uppriktiga ansträngningar. Faktum är att du kanske aldrig får veta vilken inverkan dina ord eller ditt exempel har, men om du bara försöker hjälpa honom så har du åstadkommit en förändring. Profeten Jakob i Mormons bok kanske tyckte att hans son Enos inte lyssnade på hans undervisning, men en dag kom Enos ihåg "de ord, som [han] ofta hört [sin] fader tala", och omvände sig. (Se Enos 1:3–5.) Dina ord och ditt exempel kommer att påverka din vän även om det kanske inte sker just nu.

Ta med din vän på aktiviteter. Tänk på Frälsarens liknelse om herden som lämnade de 99 fåren för att hitta ett som gått vilse. Han kom inte bara på besök hos det förlorade fåret och återvände till flocken ensam. Han tog med sig fåret tillbaka. (Se Luk 15:4–7.) Bjud med din vän till aktiviteter med personer som har höga normer. Sådana upplevelser hjälper honom se välsignelserna med att leva rättfärdigt och

känna sig bekväm tillsammans med personer som har höga normer. Förhoppningsvis inser han att glädjen han känner under dessa aktiviteter är större än den tillfälliga glädje han får ut av att vara olydig.

När du försöker hjälpa din vän kan du lita på att Herren hjälper dig för han vill också att din vän ska göra bra val. När Nephi gick omkring och hjälpte sitt folk sade Herren till honom: ”Jag vill göra dig mäktig i ord och i handling” (Helaman 10:5; kursivering

tillagd) — och det gjorde han. Din himmelske Fader arbetar genom dig om du gör din tid och dina ansträngningar tillgängliga för honom.

LÄSARNA

Fortsätt vara en vän. Din vän ser upp till dig och iakttar vad du gör. Han vill förmodligen ha det som du har, han vet bara inte hur han ska få det. Du behöver inte samtycka till allt han säger och gör. Låt honom

bara veta att du finns där för honom. Det kanske är svårt vissa dagar, men det är värt det. Be Herren om hjälp så ordnar det sig.

Stephanie C, 16 år, USA

Jag hade en vän som länge var aktiv i kyrkan. Han kom alltid ensam eftersom hans familj hade bestämt att de inte ville komma längre. Jag var imponerad av hans styrka och mod. Men så en dag hörde jag att han inte längre kom till kyrkan. Jag kände mig starkt manad av

Anden att prata med honom. Jag talade om för honom hur imponerad jag hade varit av att han kom till kyrkan ensam, och jag sade att han inte skulle ge upp. Söndagen därpå kom han till sakramentsmötet och han har fortsatt att komma till kyrkan sedan dess. Om vi är trofasta och lever efter evangeliet kan vi vara ett exempel för våra vänner och ge dem den kärlek och det stöd de behöver.

Marina V, 18 år, Sverige

Jag tror faktiskt det bästa är att prata med honom. Var rakt på sak men vänlig. Jag tror att det krävs mod, och jag tror att det är bäst att göra det när du har bett, för du

kan få hjälp. Jag har också sådana vänner och eftersom jag vill komma till det celestialet riket tillsammans med dem försöker jag verkligen leda dem i rätt riktning. Du kanske behöver förändra dig själv för att kunna påverka någon annan. Det är viktigt att du varje dag strävar efter att bli en bättre människa.

Eimi H, 17 år, Japan

Du behöver vara ett gott exempel för din vän. Inbjud honom till en ungdomsaktivitet. Det går bättre om du går med honom dit. Bär ditt vittnesbörd om vad du har fått när du har följt evangeliets normer.

Jared Q, 16 år, Filippinerna

Jag har en vän som inte följde en del av kyrkans normer och jag ångrar att jag inte talade om för honom hur jag kände för det. Tala om för din vän hur du känner och

be för honom. Fortsätt vara hans vän så länge som det inte slutar med att du gör det som han gör. Om det är något allvarligt kan du prata med biskopen.

Deborah S, 14 år, USA

Många av våra ungdomar släpas med i fel riktning och lockas att ta del av världens synder. Långtansfullt söker dessa människor styrkan hos dem som har förmåga att stå fasta i sanningen. Genom att leva rättfärdigt och räcka ut en hjälpande hand och genom att ha ett förstående hjärta kan ni rädda, kan ni frälsa. Hur stor ska då inte er glädje bli. Hur eviga ska inte de välsignelser bli som ni förmedlar.”

President Thomas S. Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Ett föredöme för dem som tro", Nordstjärnan, jan 1993, s 96.

Jag skulle försöka göra roliga och sunda aktiviteter med honom som inte avviker från evangeliets principer. På så sätt får han se att det finns många sätt att ha roligt utan att göra sådant som inte är rätt. Jag skulle inte stödja honom i det han gör som är fel, men jag skulle ge honom råd och stärka honom genom mitt exempel. Det är bra om du pratar med honom och talar om att du bryr dig om honom och påminner honom om att hans svaghet kan bli en stark sida. (Se Ether 12:27.) Tala om att det är han som måste fatta beslutet men att du finns där och stöttar honom. Du måste vara stark och inte låta din väns aktiviteter påverka dina handlingar.

Jorge B, 17 år, Ecuador

Det är mycket viktigt att vara ett exempel i situationer som dessa. Vi kan också be för våra vänner och försöka hitta sätt att hjälpa dem. Vi kan fasta och be till vår himmelske

Fader om att ge oss de rätta orden att säga för att hjälpa dem förstå varför evangeliet gör oss lyckliga.

Virginia C, 17 år, Uruguay

Svaren är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som uttalanden om kyrkans lära.

NÄSTA FRÅGA

”Vad ska jag säga när mina vänner säger att Jesus Kristus var en stor moralisk lärare men inte Frälsaren eller Guds Son?”

SKICKA DITT SVAR tillsammans med namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt), och ett foto (med skriftligt tillstånd från dina föräldrar att trycka fotot) till:

Questions & Answers 5/07

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: lihona@ldschurch.org

Vi vill ha svaret senast den 15 maj 2007. ■

Bli ett medel i Guds händer genom att ta hand om fattiga och behövande

Välj under bön ut och läs från det bär budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Vad säger Herren om att ta hand om fattiga och behövande?

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum: "Vår himmelske Fader [är] angelägen om [fattiga och behövande]. De är alla hans barn ... De fattiga — i synnerhet änkor, faderlösa och främlingar — har länge varit föremål för Guds och de religiösa omsorg ... Välsignelser utlovades åt dem som hade omsorg om de fattiga." ("På Herrens eget sätt", *Nordstjärnan*, nr 6 1986, s 22)

Matteus 25:37-40: "Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig?

Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig."

Hur kan jag vara ett medel för att ta hand om andra?

Mosiah 4:26: "I [skolen] dela edra ägodelar med de fattiga, envar i förhållande till vad han har och mätta de hungriga, kläda de nakna, besöka de sjuka och bidra till deras lindring, både andligt och timligt."

Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum: "Aldrig mer kommer jag att betrakta hemundervisning och besöksundervisning som enbart program ... Sådant arbete är ett tillfälle, inte en börda ... Varje medlem har ingått förbund att utföra kärlekshandlingar enligt Frälsarens mönster. Därför är varje kallelse att bära vittnesbörd och ta hand om andra inte en begäran om extra arbete. Det är en välsignelse som beretts av en kärleksfull himmelsk Fader och hans Son, Jesus Kristus ... Var och en är en möjlighet att visa vilka välsignelser som kommer av att vara ett förbundsfolk, och varje tillfälle har du också samtyckt till att vara ansvarig för."

(Se "Stå som vittnen om Gud", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 30.)

Biskop H David Burton,

Presiderande biskop: "Profeten Joseph Smith lärde oss att det är vårt ansvar att 'mätta den hungrande, kläda den nakne, dra försorg om änkan, torka den föräldralöses tårar, trösta den bedrövade, vare sig de tillhör denna kyrka eller någon annan, eller ingen kyrka alls, varhelst vi finner dem.' (*Times and Seasons*, 15 mars 1842, s 732) Må vi vara generösa med vår tid och frikostiga med våra bidrag till omvårdnaden av de nödlidande." ("Gå du och gör som han", *Nordstjärnan*, jul 1997, s 77)

Bonnie D Parkin, Hjälpföreningens

generalpresident: "Herrens förrådshus där 'det finnes nog, ja, i överflöd', är [symboliskt] det som Herren har nedlagt i var och en av oss. (L&F 104:17) Det är en kvinna som gör något för någon annan. Det är en syster som erbjuder sig att lyssna eller tala med en annan syster som kanske är ensam. Det är en syster som utvecklar en nära relation med den syster som hon besöker. Det är ni och jag som med våra starka sidor, våra färdigheter och talanger, välsignar någon annan." ("Välfärd: Den främsta principen för ett kristet liv", BYU: s kvinno-konferens, 1 maj 2003) ■

Tre budskap till unga vuxna

*Om du sätter det som
bör Gud till främst
så fattar du rätt
beslut. Inget spelar
någon roll om du
inte gör det möjligt
för dig att återvända
till och bo med vår
himmelske Fader
och hans Son, Jesus
Kristus.*

ÄLDSTE EARL C TINGEY
i de sjuttios presidentskap

Mina unga vuxna vänner, ni lever i en tid med stora löften. Aldrig tidigare i världens historia har det funnits så många möjligheter att göra val och nå framgång.

Jag har tre budskap till er medan ni strävar framåt i världen: Var en aktiv medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förbered er idag för morgondagen och var villiga att anta ansvaret som ett äktenskap innebär.

Var aktiva i kyrkan

När ni etablerar er och påbörjar högre studier, börjar arbeta och ser fram emot äktenskapet, bör ni alltid tänka på att vara aktiva i kyrkan.

Unga ensamstående vuxna rör på sig mycket. Ni byter ofta adress och telefonnummer. Som ledare i kyrkan tycker vi det är tråkigt att förlora kontakten med er. När det händer kan vi inte kontakta er för att be er ta emot en kallelse i kyrkan och ta del av alla de välsignelser som medlemskapet i kyrkan medför.

Ett av våra största bekymmer är att många av våra unga vuxna inte har rotat sig i en enhet där de har en biskop och biskopen vet vilka de är. Varje medlem i kyrkan bör vara känd av och ansvarig inför en biskop eller grenspresident. Denna relation ger dig möjlighet att delta i prästadömsförrättningar, bli intervjuad, få en tempelrekommendation när så är lämpligt och få kallelser inom kyrkan.

Det bör finnas en klar linje till någon som har prästadöms nycklar. Om du har två biskopar har du ingen biskop. Om ditt matrikelkort inte finns i den församling där du går och du inte kan ta emot en kallelse så kan du snabbt gå förlorad för dina ledare.

En kallelse i kyrkan är en av de finaste välsignelser du kan få i detta skede av ditt liv. Du har så mycket att bidra med till församlingen eller grenen som du tillhör. Dina talanger och förmågor är nödvändiga för en växande kyrka. Om du är en återvänd missionär kan du påverka andra medlemmar med din entusiasm och ditt vittnesbörd. En kallelse är viktig även om du ännu inte varit ute som heltidsmissionär.

Om du inte har etablerat dig i en församling eller gren och inte är känd av din biskop eller grenspresident, vill du då följa min uppmaning att omedelbart rätta till detta? Var ansvarig inför dina prästadömsledare. Systrar, lär känna Hjälpföreningens medlemmar i ert område. Engagera er i Hjälpföreningen. Unga män, var värdiga att ta på er större ansvar och ingå de heliga förbund som är en del av övergången från aronska prästadömet till melkisedekska prästadömet. Etablera er i ert äldstekvorum och delta aktivt.

Om ni är etablerade i en församling eller gren uppmanar jag er att tänka på vänner eller bekanta i evangeliet som har förlorats för sina prästadömsledare. Uppmuntra dessa vänner att åter etablera sig i evangeliet och bli delaktiga medlemmar i kyrkan.

Förbered er idag för morgondagen

Det andra budskapet jag har till er är att fatta kloka beslut i era förberedelser för framtiden.

Varje medlem i kyrkan bör vara känd av och ansvarig inför en biskop eller grenspresident. Denna relation gör det möjligt för dig att bidra till församlingen eller grenen som du tillhör.

Vi uppmanar dig att skaffa en god utbildning och uppnå de färdigheter som krävs för att få ett jobb, fostra en familj och vara en nyttig medlem av samhället.

Jag har träffat tusentals elever i er ålder. Jag kan ärligt säga att det ni nu beslutar er för att göra när det gäller utbildning, arbete, förberedelse för äktenskap och aktivitet inom kyrkan i stort sett skapar mönstret för er framtid.

Om ni sätter det som hör Gud till främst så fattar ni rätt beslut. Det är så lätt att fatta ett beslut som just då känns bra, men som så småningom leder bort från Guds rike. I evigheten spelar inget någon roll om ni inte gör det möjligt för er att återvända till och bo med vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus.

I skrifterna finner vi en hel del som kan vara till hjälp. Jesus Kristus sade: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också." (Matt 6:33)

Vid ett annat tillfälle sade han: "Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull skall finna det." (Matt 10:39) Förstår ni att ni genom att förlora ert liv genom att tjäna andra kan finna er sanna identitet som ett Guds barn? Alternativet — att vara självcentrerad och inte tjäna Gud eller andra människor — leder ofta till att man förlorar sitt liv i evig bemärkelse.

När ni förbereder er för framtiden är tjänande och umgänge i kyrkans miljö mycket viktigt.

Skaffa en god utbildning

Vi uppmanar er att skaffa en god utbildning och uppnå de färdigheter som krävs för att få ett jobb, fostra en familj och vara en nyttig medlem av samhället.

Det kan bli dyrt att gå i skolan. Lär er spara pengar och använda de

medel som är tillgängliga. Det hjälper er minimera den skuld ni har efter fullbordad utbildning.

Om ni håller på att utbilda er och är gifta så krävs det att ni och er make/maka fattar bra beslut när ni gör uppoffringar för att kunna ta hand om er familj. Ni måste försäkra er om att familjens behov och er anställning och utbildning inte riskeras.

Oavsett om ni är ensamstående eller gifta bör ni, om ni arbetar hel- eller deltid, arbeta hårt och utveckla en god arbetsetik. Var produktiva. Föröka er förmåga inom ert yrke. Var lojala mot era arbetsgivare. Sök tillfällen till befordran och utökat ansvar. Betala tionde och offergåvor. Spara en del av er inkomst och utveckla vanan att vara flitig och oberoende.

Var medvetna om pengars värde

En av de stora utmaningarna i detta skede av ert liv är att veta hur man fattar beslut som rör hur ni spenderar era pengar.

President Brigham Young sade: "Om ni vill bli rika, spara då vad ni får. En dåre kan tjäna pengar, men det krävs en vis man för att spara dem och använda dem på bästa sätt."¹

I vårt samhälle i dag finns det så många lockande och intressanta produkter. De ger glädje och avkoppling. De är intressanta och känns nödvändiga.

Men Frälsaren sade:

"Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar.

Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar.

Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara." (Matt 6:19–21)

Se upp så att ni inte på ett oklokt sätt omger er med fysiska, timliga "leksaker" som kanske inte är nödvändiga under den här delen av ert liv. Känn inte att ni genast måste skaffa allt det som era föräldrar hade när ni lämnade hemmet. I de flesta fall har det tagit era föräldrar decennier att anskaffa ett modernt hems alla bekvämligheter, och det är bara inte att vänta sig att ni ska skaffa er allt när ni börjar med er nya familjs hem.

Jag kan personligen vittna om att några av de ljuvaste minnen min hustru och jag har är från den tid när vår växande familj bodde i en liten lägenhet medan jag studerade juridik. Vi hade inte mycket lyx. Men vi visste inte att vi var fattiga för vi hade varandra och evangeliets välsignelser. Dessa välsignelser överskuggade helt bristen på fysiska ägodelar.

Var villiga att ta på er äktenskapets ansvar

Det tredje budskapet som jag vill ta upp — och det hör ihop med de föregående två — är att villigt ta på sig äktenskapets ansvar.

Bröderna i kyrkan är mycket angelägna om att våra unga ensamstående vuxna känner till kyrkans lära när det gäller äktenskap. Kyrkans lära beträffande den eviga familjen är mycket tydlig. Jag citerar från Läran och förbunden:

"Därför, om en man tager en hustru till äkta i världen,

och han icke gifter sig med henne genom mig eller mitt ord och ingår förbund med henne, så länge han är i världen, och hon med honom, så är deras förbund och äktenskap icke i kraft, när de äro döda och hava lämnat denna värld. Därför äro de icke bundna genom någon lag, när de hava lämnat denna värld.

Därför varken gifta de sig eller bortgiftas, när de hava lämnat denna värld, utan de bliva änglar i himmelen, vilka änglar äro tjänande andar, som tjäna dem som äro värdiga av en långt större, en övermåttan stor och evig härlighet." (L&F 132:15–16)

På enkelt vardagsspråk är äktenskap för tid och all evighet väsentligt för upphøjelse.

Svårigheter som kan försena äktenskap

Med tanke på detta skriftställe vill jag nämna några faktorer som kan försena äktenskap.

1. En del tycks tro att det är mindre tryck eller förväntan på återvända missionärer att gifta sig. Om det är det ni tror så är det ett falskt antagande. Alla återvända missionärer bör uppmuntras när de återvänder hem att förbli aktiva i kyrkan, skaffa sig en utbildning, skaffa sig ett yrke och börja söka efter en evig livskamrat.

2. En del unga män tror att de inte kan uppfylla vissa unga kvinnors förväntningar. Uttrycket "dyr i drift" används ofta för att beskriva personer som ger intrycket att de behöver mer än motparten kan ge. God kommunikation kan avhjälpa denna osäkerhet.

3. En betoning på utbildning kan göra att äktenskap kommer i andra hand. Äktenskap, utbildning och yrkesliv kan samverka. En karriär eller ett yrke utan familj, där en familj vore möjlig, är en tragedi.

4. Låt inte livet bara bli en tillvaro som är rolig, spännande eller självisk. Livet är mer än ett nöjesfält. Bli inte fixerade vid att skaffa ägodelar. Ta på er ansvar.

5. En negativ uppfattning om äktenskapet från media-rapporter eller upplevelser som släkt och vänner har haft kan avskräcka en från äktenskap. En del säger: "Varför gifta sig när det blir så många skilsmässor?" Alla dessa skilsmässor innebär inte att inte du kan få ett lyckligt och

framgångsrikt äktenskap. Låt inte andras handlingar påverka ditt beslut. Bestäm dig för att ditt äktenskap inte ska bli misslyckat.

6. Några skjuter på äktenskap av ekonomiska orsaker. Att skjuta på äktenskapet tills det finns tillräckligt med pengar för en flott livsstil är inte vist. Så mycket av livet tillsammans — kampen, anpassningarna och att lära sig klara av livets svårigheter — går då förlorat.

Dessa och många andra skäl kan göra att äktenskapet skjuts på framtiden. Det är inte min avsikt att besvara var och en av dessa invändningar till allas belåtenhet. Jag ska bara förkunna kyrkans lära beträffande äktenskapet och uppmuntra er att ha tillräcklig tro för att fatta detta ytterst viktiga beslut i livet.

Rädsla

Om jag skulle välja ett ord som bäst beskriver de flesta av orsakerna till att skjuta upp äktenskap, så är det *rädsla*. Rädsla för framtiden. Rädsla att misslyckas, och så vidare. Det är inget ovanligt att vara rädd. Rädsla kan övervinnas genom förberedelse och tro.

När apostlarna en gång var rädda att en stark storm skulle sänka deras båt, "vaknade [Kristus] och talade strängt till vinden och sade till sjön: 'Tig! Var tyst!' Och vinden lade sig, och det blev alldeles lugnt.

Han sade till dem: 'Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?'" (Mark 4:39–40)

Aposteln Paulus lärde: "Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens, kärlekens och självbehärsknings Ande." (2 Tim 1:7)

Jag kan ärligt säga att i min generation, när tillfället att gifta sig med rätt person kom, så kom både ekonomiska och andra svårigheter med utbildning i andra hand jämfört med det viktiga beslutet att gifta sig med rätt person. Många av er unga vuxna har redan fattat det här beslutet och går vidare i livet utan alla bekvämligheter som ni annars kunde ha haft. Men ni går framåt enligt en evig plan och ett gudomligt mönster som denna kyrka erbjuder alla medlemmar.

Familjen

För en tid sedan ordnade syster Tingey och jag, som nu har fyra barn och 21 barnbarn, en övernattnings för son- och dotterdöttrar. Fem av våra son- och dotterdöttrar, som är mellan sex och fjorton år, kom hem till oss. Förutom att de är kusiner är de också de bästa vänner.

Vi åt en underbar middag, tillagad av syster Tingey. Sedan hade barnbarnen lite pyssel, återigen förberett av syster Tingey. Efteråt lekte vi deras favoritlekar och sedan framförde de en liten talangshow för oss. Under showen sjöng de flera av sina älsklingssånger från Primär, med orden anpassade till farmor och farfar, bland annat följande:

*När min [farfar] kommer hem
blir jag alltid glad,
springer i hans trygga famn,
sen honom kramar jag,
håller armen om hans bals,
frågar hur han mår,
klappar honom och till sist
en puss han får.²*

När de sjöng den sången hade jag fem barnbarn på knät, med armarna om min hals. De klappade mig på kinderna och gav mig stora pussar.

Det är det här det handlar om. Det här är familjen. Det här är evangeliet. Det överskuggar helt alla fysiska ägodelar och sådant som kostar pengar.

Om du inte förstår vad framtiden bär i sitt sköte vad gäller familjen blir det svårt för dig att fatta förståndiga och bra beslut som påverkar framtiden. Familjen är allt. Den överskuggar alla andra relationer och beslut.

Inte alla gifter sig

Jag vet att inte alla som önskar det kommer att gifta sig under det här livet. Herrens plan ordnar detta.

Den underbara berättelsen om Rut i Gamla testamentet är en berättelse om en kvinna som förlorat sin man och som sedan valde att inte bara uppnå sina egna mål. Rut var ensamstående men förblev hängiven familjen och Gud.

När Ruts svärmor Noomi uppmanade Rut att gå vidare i livet sade Rut något mycket trosstärkande: "Tvinga mig inte att lämna dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk och din Gud är min Gud." (Rut 1:16)

Som ni minns träffade Rut Boas senare i livet och de gifte sig och blev en länk i Jesu Kristi förfäders kedja. Alla de välsignelser som utlovas till Herrens trofasta efterföljare var hennes.

Familjen är evangeliets hjärta och själ. Vi framåtskrider in i evigheterna genom familjen. Ett evigt äktenskap och en evig familj är värda alla tänkbara svårigheter.

Snälla ni, begrunda det som jag har sagt till er. Be om det. Var försäkrade om att er himmelske Fader välsignar er och hjälper er ersätta rädslan med tro om ni kallar på honom.

Jag bär ödmjukt mitt vittnesbörd om att när ni är aktiva i kyrkan, förbereder er väl för framtiden och beseglas till en livskamrat för tid och all evighet så kan ni få känna den glädje som Jesu Kristi evangelium utlovar. ■

Från KUV:s brasafton i Ogdens religionsinstitut i Utab den 2 maj 2004.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young, s 229.*
2. "När pappa kommer hem", *Barnens sångbok*, s 110.

Familjen över-
skuggar alla
andra relationer och beslut. Om
du inte förstår vad
framtiden bär i sitt
sköte vad gäller
familjen blir det
svårt för dig att fatta
förståndiga beslut.
Ett evigt äktenskap
och en evig familj är
värda alla tänkbara
svårigheter.

Friheten att *da*

ADAM C OLSON

Kyrkans tidningar

Ballerinan glider fram över scenen. Hon gör spiraler, snurrar och hoppar upp i luften så lätt som om tyngdkraften inte fanns. I alla rörelser är hon ett flödande uttryck för frihet.

När Maria Victoria Rojas Rivera från Chile — som kallas Mavi av vännerna — var fyra år gammal bestämde hon sig för att hon ville bli ballerina, som så många andra små flickor. Och liksom alla andra små flickor upptäckte hon snabbt att den lätthet och frihet hon såg på scenen krävde ett ganska högt pris. Ansträngningen och disciplinen som krävs för att bli en professionell ballerina är för mycket för många små drömmare.

Drömmarnas pris

”När man är liten förstår man inte vilka uppoffringar som krävs”, säger Mavi. ”När jag började dansa balett som

Regler kan verka begränsande men lydnad gör det möjligt för Mavi att sväva högt.

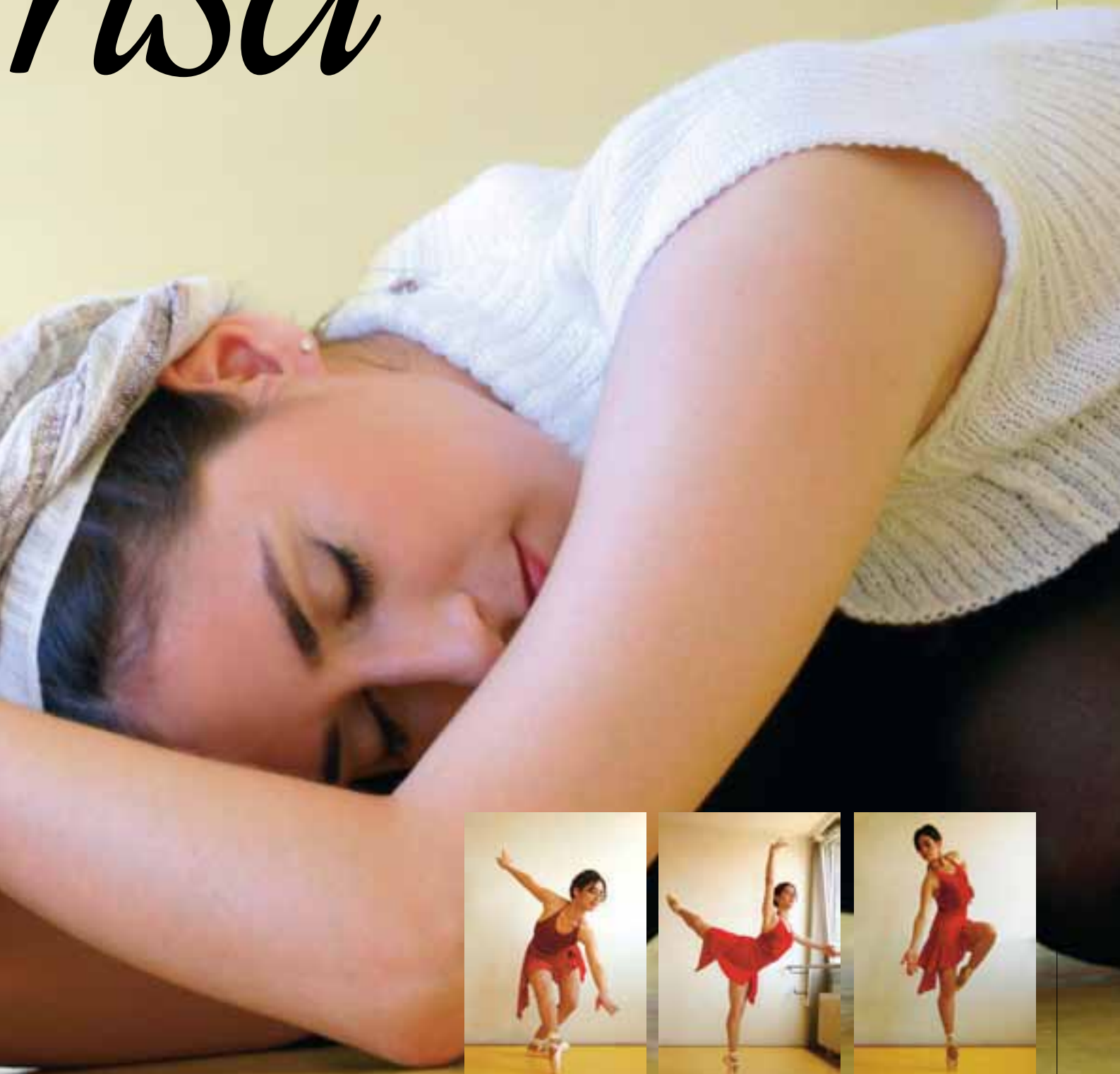
tioåring sade våra lärare till oss att vi skulle tillbringa halva vårt liv med att dansa. Vi skulle behöva ge upp en hel del.”

Till exempel ledig tid och viss mat. Mavi fick lägga mycket tid och ansträngning på motion och träning. Hon var tvungen att vara mycket försiktig med vad hon åt. Och efter läxorna och dansen skulle det inte finnas mycket tid för vänner.

Mavi bestämde sig för att hennes dröm var tillräckligt viktig för att hon skulle försöka.

”Tonårstiden kan vara komplicerad”, säger hon. ”Mina vänner förstod inte alltid varför jag inte kunde äta viss mat eller vara ute sent med dem.”

nsa

Frihetens pris

Mavi lärde sig tidigt att det som verkade begränsa hennes frihet i själva verket var det enda sättet att befria henne från det som hindrade henne från att nå sitt mål.

”Jag valde att inte vara ute sent, och jag valde att tillbringa tiden med att träna i stället för att shoppa med mina vänner”, säger Mavi. ”Om jag var trött för att jag hade varit ute för sent eller om jag inte kunde stegen för att jag inte hade tränat så kunde jag inte dansa.”

Detta slags disciplin är inte lätt att utveckla, men Mavi säger att det är värt det.

”Alla har stunder när de vill ge upp”, erkänner Mavi, ”men vi har makten att välja. Disciplin kan verka begränsande, men självdisciplin är ett val. Och jag valde den här livsstilen för att kunna dansa.”

Ett mer långsiktigt mål

Vid en punkt i sin strävan att bli ballerina insåg Mavi att dansen inte var det enda målet hon hade eller det enda värdefulla som hon behövde göra uppoffringar för.

Med tiden fick hon en önskan att följa Jesus Kristus och hon insåg att det som balett hade lärt henne om disciplin också kunde tillämpas på lärjungeskap i evangeliet. Vännerna som hade undrat varför hon gjorde det som hon gjorde för dansen frågade också varför hon levde efter sådana begränsande evangelieprinciper.

”Jag förklarade att vi har frihet att välja, och jag valde den här livsstilen för att kunna vara fri från synd och ha den Helige Anden med mig”, säger hon.

Eller, som Frälsaren uttryckt det, måste en lärjunge ”ta på sig sitt kors”, vilket innebär att man förnekar sig all ogudaktighet och alla världsliga lustar och håller Guds bud. (Se JST, Matthew 16:26.) Sådan självdisciplin leder till ”frihet och evigt liv genom den stora medlingen”, medan ett liv utan buden leder till ”fångenskap och död förmedelst djävulens fångenskap och makt”. (2 Nephi 2:27)

”Lydnad ger större frihet och frid än något annat”, säger Mavi. ”Mina mål gäller inte bara det här jordelivet utan evigheten också.”

Vårt uppoffringen

Mavi flyger över scenen som ett löv i vinden. Hon sträcker ut sig och böljar från ett steg till ett annat — *développé* och *pirouette*, *glissade* och *grand jeté*.

En ballerina kan få kroppen att göra rörelser som skulle skada de flesta andra. Denna rörelsefrihet är nödvändig för att hon ska kunna kommunicera med publiken. Men även om en skicklig ballerina får alla rörelser att verka lätta så har hon arbetat hårt bakom scenen.

Efter åtta års uppoffringar och timmar av träning nästan varje dag fick hon uppleva sin dröm på scenen — och i evangeliet.

”Andra tycker att det ser så vackert och graciöst ut”, säger Mavi. ”Men rörelserna är mycket kontrollerade. Det krävs stor styrka för att kontrollera kroppen på det sättet.”

Parallellen till evangeliet är viktig. Det krävs styrka för att följa Kristus. Och belöningarna är ljuvliga.

”Belöningen för alla uppoffringarna är att jag kan dansa”, säger Mavi. ”Jag känner mig stark, och jag känner den Helige Andens

vägledning i varje steg jag tar — på och utanför scenen.”

Inte klar med dansandet

Nephi säger att när vi väl har känt en önskan att följa Kristus och har döpts och konfirmerats så måste vi fortfarande uthärda till änden. (Se 2 Nephi 31:19–20.) För Mavi kräver baletten en liknande hängivenhet.

Efter att ha dansat i Paraguay återvände hon till Viña del Mar i Chile för att undervisa i några år. Nu vill hon ta dansandet till nästa nivå. Hon har satt upp nya mål som har tagit henne till Argentina, Tyskland, Irland och Spanien för studier och provdansningar med olika balettsällskap.

Hon vet att hon måste fortsätta sträva — både på scenen och i evangeliet. Hon måste fortsätta med disciplin om hon vill ha friheten att kunna dansa. Och hon måste fortsätta i tro om hon vill ha friheten som kommer av lärjungeskap. ”Om ni förblir i mitt ord”, lärde Herren, ”är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria.” (Joh 8:31–32) ■

DANSA KLOKT

Mavi måste anstränga sig utanför scenen för att hålla sig frisk och i form. Förutom att vara noga med vad hon äter och att hon får tillräckligt med sömn så motionerar Mavi mycket och hon dansar minst fem timmar nästan varje dag. Men hon tar inte väl hand om sig själv bara för att hon är en dansare.

”Som medlem i kyrkan inser jag att min kropp är min andes tempel. För mig som artist är det nödvändigt att hela min

kropp fungerar väl så jag skyddar den så gott jag kan. Men som medlem vet jag redan att jag ska göra det.”

Hennes vittnesbörd om inspirationen i visdomsordet har stärkts genom hennes

upplevelse med baletten. ”När man behandlar sin kropp väl så märks det”, säger hon.

Man måste ta hand om sig själv om man vill bli ballerina, men Mavi säger: ”Vi ska alla ta hand om vår kropp även om vi inte är dansare. Vi får inte välja vår kropp, men vi bör alla vara tacksamma för och ta hand om den vi har fått. Den är en gåva från Gud och vi har alla fått vår kropp av en anledning.”

En persons föredöme

*En kvinnas
exempel — som
bustru, mor och
medmänniska —
utstrålade evangeli-
ets budskap.*

ÄLDSTE BRUCE C HAFEN
i de sjuttios kворum

Ännet för ett e-postmeddelande jag fick nyligen bar på sorgliga nyheter: "Begravning för Wendy Knaupp." Medan jag strök bort tårarna tänkte jag på den där dagen för mer än fyrtio år sedan när min kamrat och jag träffade Wendy och Paul Knaupp i närheten av en blomsteraffär i Frankfurts tågstation. De var ett ungt amerikanskt par i Tyskland i militärtjänst. De var långt hemifrån och väntade sitt första barn. Eftersom vår missionspresident just hade uppmanat oss att vara en missionär "varje ögonblick" så började vi prata med dem.

När vi undervisade missionärsdiskussionerna för dem var jag imponerad av ljuset i Wendys själ. Hon var glad och lycklig och andligt livfull på alla sätt. Hon förstod betydelsen av återställelsen genom stark intuition. Det var ett privilegium att få vara så nära att vi kunde se hennes vittnesbörd växa och ljuset i hennes ansikte bli klarare.

Över trettio år senare erinrade sig Wendy vårt första besök hos henne: "Jag ska alltid minnas känslan jag hade när jag fick höra berättelsen om Joseph Smith för första

gången! Jag kan se framför mig vår lilla lägenhet på andra våningen i Tyskland som förmodligen var lika stor som vårt sovrum är idag, och hur vi satt på kanten av bäddsoffan [mitt emot missionärerna]. Jag minns känslan av förundran och lättnad. Jag hade alltid känt att det måste finnas något sådant någonstans där ute. Det verkade konstigt att Gud skulle låta oss blint stappla omkring som vi så uppenbart gjorde ... Det kändes så rätt och jag trodde på det."

Men en kort tid efter det att de bestämt sig för att döpas hörde en familjemedlem av sig och kritiserade kyrkans riktlinjer om vem som kunde få prästadömet. De blev förvirrade och missmodiga. De sade att vi inte skulle besöka dem igen — utom en gång till för att säga hej då. Vi visste inte hur vi skulle besvara deras frågor men vi insåg att vi hade en sista chans. När vi pratade kände jag mig manad att läsa ett skriftställe tillsammans med dem som jag nyligen hade lagt märke till i mina personliga studier, berättelsen om Petrus och Kornelius i Apostlagärningarna 10–11. Den kvällen fick jag se uppfyllelsen av Herrens löfte till missionärerna: "Det skall givas eder i samma stund och ögonblick, vad

Det som imponerade mest på Libby när det gällde kyrkan var ljuset som Wendy utstrålade genom sitt exempel. För Libby var Wendy i sig själva budskapet om återställelsen, åtminstone till en början.

I skolen säga ... [och] den Helige Anden [skall] utgjutas för att bära vittne om allt vad I sägen." (L&F 100:6, 8) Vi kände alla en fridfull ande när vi bad tillsammans.

Åratal senare sade Wendy om denna upplevelse: "Jag minns inte vad de sade till oss eller vad vi talade om, men ljuset ... Anden ... var tillbaka och jag visste att det var sant, fastän jag inte förstod allt helt och hållet. Och jag visste att vi behövde ta emot det och att vi någon gång i framtiden skulle förstå."

Paul och Wendy döptes. Efter ett tag beseglades de i templet. Mitt bland familjelivets prövningar fostrade de fem barn som alla så småningom blev aktiva i kyrkan. Några verkade som missionärer. Paul var lärare. Paul och Wendy sjöng vackra duetter tillsammans i kyrkan. Wendy ledde sin församlingskör i åratal. De älskade templet och fick känna "de heligas glädje". (Enos 1:3)

En gång när Marie och jag besökte kyrkan i London träffade vi en kvinna som hette Libby

President
Gordon B
Hinckley har
sagt följande om mis-
sionärsarbete: "Alla
som ni ser komma
in i kyrkan som en
följd av ert arbete,
för med sig lycka
i ert liv."

Cass och som kom från Maine i USA. Eftersom familjen Knaupp var de enda vi kände i Maine så frågade vi om hon kände dem. Hennes ansikte lyste upp: "Känner dem? Wendy är en kär vän till mig. Hon presenterade evangeliet för mig!" Wendy hade träffat Libby i en tvättomat — två mödrar som tvättar familjens tvätt — och berättat om evangeliet för Libby precis som vi hade gjort för Wendy på tågstationen. Det som imponerade mest på Libby när det gällde kyrkan var ljuset som Wendy utstrålade genom sitt exempel — som mor, hustru och medmänniska. För Libby var Wendy i sig själva budskapet om återställelsen, åtminstone till en början.

Senare flyttade familjen Knaupp till Oregon. Och så förra året, när vi hade fått veta att Wendy hade cancer, blev vi glada när de kom på besök till Utah under generalkonferensen. Wendys make, deras son som återvänt från sin mission och jag gav henne en välsignelse. Vi berättade om våra upplevelser under de senaste fyrtio åren. Det var tydligt att evangeliet betydde precis allting för dem. Det var kärnan i och meningen med deras liv och deras barns liv. Paul och Wendy önskade innerligt att få vara friska så att de kunde uppfylla sin dröm att verka som missionärer tillsammans.

En kort tid innan
Wendy dog skrev hon

till mig i ett brev: "Jag känner verkligen Herrens armar omkring mig. Han kan göra vad han vill och jag är i hans vård." Hon uttryckte sin tacksamhet för evangeliet och för sin familj, och skrev sedan: "Visst är Herren underbar!"

Nu är Wendy borta och hennes familj saknar henne oerhört. När hennes son skrev och berättade att hon var död, sade han: "Tack för att du förde in mamma i evangeliets ljus. Hon har levt i lydnad mot buden." Han sade att hans mor en gång skrev till honom: "Jag älskar Herren och jag är evigt tacksam [mot honom] för att han fört in det oskattbara evangeliet i mitt liv. Jag vill visa mig trofast mer än någonting annat och jag försöker verkligen vara det."

Eftersom evangeliet betydde allt för Wendy och hennes familj så förstår de av oss som var hennes missionärer "huru storligen I skolen glädjas" med henne i vår Faders rike. (Se L&F 18:15.) Evangeliet betydde *allt* för henne, så min missionärsupplevelse med henne betyder *allt* för mig. Det är inte konstigt att Herren säger att missionärsarbete är "det som kommer att bli av *största värde för dig*". (L&F 15:6; kursivering tillagd)

President Gordon B Hinckley har sagt: "Jag [vill] vädja till de heliga att göra allt ni kan för att ge hänvisningar [på personer] som [missionärerna] kan undervisa ... Alla som ni ser komma in i kyrkan som en följd av ert arbete, för med sig lycka i ert liv. Detta är mitt löfte till var och en av er." (Inspirerande tankar, *Liabona*, okt 2003, s 3)

Jag har själv fått uppleva vad det löftet innebär. Också jag vädjar till er att ni ska presentera evangeliet, om så bara för en person, i år — och inte ge upp när de stöter på motstånd. Om du ser till att tillfällena inte går dig förbi så kan du säga med Wendy Knaupp:

"Visst är Herren underbar!" ■

Tionde och andra offergåvor

Vill du göra en insats i världen men vet inte hur? Svaret är lika nära som ditt tiondekuvert. Vi ska ta oss en titt på hur pengarna som du lägger i det lilla kuvertet hjälper till att bygga upp Herrens rike världen över — och i din egen församling eller gren.

Fullständigt namn

Det kan verka självklart, men se till att du skriver ditt namn på samma sätt varje gång. Då behöver inte församlings- eller grenskamreren grubbla över om K Anderson och Kim Anderson faktiskt är samma person.

Tionde

Dina tio procent skickas till kyrkans huvudkontor i Salt Lake City i Utah där kyrkans ledare nog överväger var pengarna bebövs mest — kanske som hjälp till att bygga ett nytt möteshus någonstans i världen.

Fasteoffer

Varje fastesöndag har kyrkans medlemmar möjlighet att donera pengar till fasteofferfonden. Först använder biskopen eller grenspredikanten pengarna till att hjälpa människor i din församling eller gren komma på rätt köl som behöver pengar till att köpa mat eller till boende. Om det sedan finns pengar över förs de vidare för att hjälpa människor i andra områden.

Församlingens missionärsfond

Donera pengar hit för att stödja missionärer från din egen församling eller gren.

Allmän missionärsfond

Donera pengar hit för att stödja missionärer och missionärsarbetet i hela kyrkan.

Mormons bok

Om du vill hjälpa till att betala för exemplar av Mormons bok, som kan omvända människor i hela världen, donerar du pengar hit.

"En grupp män samtalade med profeten Joseph Smith en dag när de fick höra nyheten att en stackars broders hus ... hade brunnit ner. Alla sade att de tyckte synd om honom. Profeten lyssnade en stund, sedan 'stack han handen i fickan, tog upp fem dollar och sade: 'Jag tycker synd om honom för fem dollar. Hur mycket tycker ni synd om honom?' ... Förra året reagerade flera miljoner av er på andras sorg med att ge av era medel, ömsinta hjärtan och hjälpande händer. Tack för er stora givmildhet."

Biskop H David Burton, presiderande biskop, "Ömsinta hjärtan och hjälpande händer", Liahona, maj 2006, s 8.

Humanitär hjälp

När det har skett en stor naturkatastrof i världen finns kyrkan där och hjälper till med nödartiklar. Fonden för humanitär hjälp skickar också mat till människor som lider av undernäring och svält och utbildningspaket till bebövande barn. Fonden för humanitär hjälp hjälpte till exempel till att nyligen vaccinera miljon-tals afrikanska barn mot mässlingen.

Uppförande av tempel

Om du vill hjälpa till att betala för tempelbyggandet över hela världen så donerar du pengar hit.

Ständiga utbildningsfonden

I många delar av världen är en utbildning över gymnasienivå utom räckbäll för många unga vuxna i kyrkan. Ständiga utbildningsfonden delar ut utbildningslån för att elever i många länder ska få en ljusare framtid.

Annat

Behöver du betala avgifter för scoutläger, läger för Unga kvinnor eller någon annan aktivitet som sponsras av kyrkan? Skriv ner denna summa vid "Annat". Dessa pengar är inte donationer i egentlig mening men denna kategori gör det möjligt för församlings- eller grensledare att redovisa pengarna och ge dig ett kvitto.

Himlens fönster

ÄLDSTE H BRYAN RICHARDS

verkade som medlem i de sjuttios kvorum från 1998 till 2006

Jag fick mitt första riktiga arbete när jag var omkring tretton år. Jag delade ut dagstidningar. Jag minns fortfarande hur jag åkte omkring på min cykel i grannskapet i Salt Lake City varje kväll och kastade in tidningar på grannarnas förstutrappa. Jag tjänade inte så mycket pengar men varje månad när jag fick min lön var det inte frågan om annat än att jag skulle betala tionde. Mina föräldrar hade varit föredömen i att betala tionde och jag visste att det var ett bud från Herren. (Se L&F 119:3–4.)

Jag minns hur jag som liten grabb följde med min mor och far på tiondeavräkning. Det var så naturligt att träffa biskopen och berätta att jag betalade ett fullt tionde. Också när jag blev äldre och började tjäna mer pengar betalade jag alltid tiondet först.

När jag blev förälder var det viktigt för mig att vart och ett av mina barn träffade biskopen varje år för en tiondeavräkning. Min hustru och jag försökte tidigt lära dem att betala tionde på veckopengen vi gav dem så att det i vuxen ålder skulle vara något som de redan hade sett välsignelserna av och visste att de skulle göra.

Välsignelserna kommer

När syster Richards och jag gifte oss studerade vi båda och hade ytterst lite inkomster att betala våra utgifter med. Att betala tionde var en stor uppoffring. Men syster Richards tänkte aldrig ens tanken att använda tiondepengarna till annat som vi var i stort behov av, som mat eller hyra. Hon insisterade på att vi skulle betala tiondet först och det gjorde vi alltid. Ibland hade vi bara några ören kvar när vi hade betalat allt annat, men vi hade alltid precis så att det räckte. Det var en välsignelse som kom av att vi utövade vår tro och betalade tionde.

En välsignelse som jag tror kom för att jag betalat tionde är att jag aldrig under mitt yrkesverksamma liv har gått länge utan arbete. Vid en tidpunkt i början av min karriär blev jag friställd från mitt jobb men inom två veckor fick jag ett annat jobb där jag tjänade mer än på det förra. Under mina tjugofem år vid ett företag var det perioder när anställda blev friställda runt omkring mig, men inte jag. Jag tror Herren välsignade mig för att jag betalade tionde.

Mina unga bröder och systrar, om ni utövar tron som är nödvändig för att betala tionde så lovar jag er att ni blir välsignade. Betala utan att tveka oavsett hur små era

Om ni utövar tron som är nödvändig för att betala tionde så lovar jag er att ni blir välsignade.

När jag var i Indien för en spadtagsceremoni för kapellet i Rajahmundry träffade jag trofasta medlemmar i kyrkan. Jag påmindes om att tionde inte är något penningbud — det är en princip om tro.

bidrag kan verka. Låt det bli det första ni gör när ni har tjänat lite pengar. Ni kommer att utveckla tro till att göra sådant som ni annars inte trodde att ni kunde göra. Ni blir klokare när det gäller att handha era pengar och ni får känna den ljuva försäkringen som kommer av att veta att ni gör det som

Herren önskar av er. Detta blir en källa till styrka och ni får nytta av denna styrka i framtiden.

Jag vet att syster Richards och jag har fått många välsignelser för att vi har betalat tionde. Jag har också sett det överflöd av välsignelser som kommit till trofasta medlemmar i avlägsna delar av världen därför att de har varit villiga att betala tionde.

Kyrkan i Indien

En händelse gjorde särskilt stort intryck på mig. År 2000 hade jag möjlighet att vara med på första spadtagsceremonin för kyrkans första möteshus som skulle byggas från grunden i Indien. Platsen för kapellet låg i Rajahmundry, en stad nära landets ostkust. Det är en relativt liten stad för att vara i Indien trots att det bor omkring tre miljoner människor där.

Jag reste till Rajahmundry med min hustru, missionspresidenten Ebenezer Solomon och hans hustru. När vi anlände till den myllrande tågstationen i Rajahmundry ömmade mitt hjärta för alla människor jag såg

som levde i extrem fattigdom. Det fanns många människor som sov på det hårda golvet varhelst det fanns en tom plats. När vi kom fram till platsen där spadtagsceremonin skulle äga rum lade jag märke till den stora kontrasten mellan misären jag just hade sett och glädjen jag såg i ansiktet hos medlemmarna som hade samlats för att hälsa på oss. De strålade och vinkade när vi närmade oss. De var så glada och förvåntansfulla. De levde också i fattigdom i viss mån men det syntes inga spår hos dem av förtvivlan eller tomhet.

Jag förstod genast varför den här platsen hade valts till ett kapell. Jag medger att jag hade varit lite osäker på varför man hade satsat kyrkans resurser på den här avlägsna platsen. Men när jag hade pratat lite med medlemmarna i Rajahmundry fick jag svar på alla mina frågor. Dessa medlemmar var så trofasta och så ivriga att få sitt eget möteshus.

Änkans skärv

Efter spadtagsceremonin presenterade president Solomon fyra änkor för mig som hade döpts flera år tidigare. De var alla över sjuttio år. President Solomon talade om att dessa kvinnor alla hade betalat fullt tionde ända sedan de döptes. Jag blev imponerad av att dessa trofasta systrar, i ett område med så stora behov, aldrig hade missat att betala sitt tionde även om det säkert hade varit en stor uppoffring för dem.

Jag frågade president Solomon hur mycket var och en av systrarna betalade i tionde varje månad. Han gav mig en siffra i rupier, valutan som används i Indien. Jag visste inte hur mycket summan innebar så jag frågade honom

hur mycket de skulle ha betalat i amerikanska dollar. Jag ska aldrig glömma hans svar: "De skulle ha betalat mellan en och en halv och två cent." Jag påmindes återigen om att tiondebetalning inte handlar om pengar utan om tro! Det gjorde mig ödmjuk att inse att dessa medlemmar hade välsignats med ett kapell tack vare deras villighet att offra genom att betala tionde — även om det bara handlade om cent. Herren förvandlar säkert dessa cent till miljontals dollar.

Tionde är inte något penningbud — det är en princip om tro. Herren ber oss ge tio procent av vår inkomst och väntar för att se om vi vill utöva tro på honom och göra den uppoffringen. Medlemmarna i Rajahmundry hade denna tro.

Jag blev imponerad när vi kom till byggnadsplatsen och såg en röd matta utrullad från vägen till tältpaviljongen där medlemmarna var samlade. Den var omkring 30 meter

lång. Under paviljongen stod stolar med röd sammet. De var stora och imponerande. Mattan och stolarna var nötta men det var det allra bästa dessa medlemmar hade att erbjuda. De ville inte ge mindre än sitt bästa. Denna upplevelse gjorde mig ödmjuk. Dessa medlemmar i Rajahmundry var exemplariska i att ge till Herren, oavsett om det gällde att betala tionde eller erbjuda de bästa bekvämligheter för besökande ledare i kyrkan.

Det kan tyckas att tio procent av din inkomst, liten som stor, inte kan göra så mycket gott eller inte är så viktig. Jag lovar dig att den är viktig. Det är viktigt att du följer tiondelagen nu för det stärker din tro och förbereder dig för svårigheter senare i livet.

Herren gav oss löftet att om vi lyder hans bud så är han bunden att ge oss den utlovade välsignelsen. (Se L&F 82:10; 130:21.) Jag bevittnade denna välsignelse i medlemmarnas liv i Rajahmundry och du kan bevittna välsignelser i ditt eget liv om du trofast betalar ditt tionde. ■

Dikten

Alice Faulkner

När jag var barn hittade jag en dikt på en sida som hade rivits bort från en broschyr som hade slitits sönder och låg på trottoaren. Jag växte upp i gamla lägenheter och var en enstöring, men jag hade tre tillflykter: böcker, filmer med Elvis Presley och poesi. Jag älskade poesi. Den talade till en del av mig som jag inte kunde beskriva. Det fanns inga ord att beskriva den. Jag blev nyfiken och plockade upp dikten och tog med den hem.

Jag läste dikten varje dag, ibland flera gånger om dagen under åren som följde. När jag satt på en lektion, gick längs korridorerna från lektion till lektion eller satt ensam under en rast kunde jag komma att tänka på delar av dikten. Jag hade aldrig lärt mig en dikt utantill förut, men den här var annorlunda. Det fanns något i den som talade till mig och berörde mig.

Mången gång en hemlig tanke viskat: "Du är främling här." Och jag känner, att jag vandrat från en överjordisk sfär.

Jag hade alltid känt mig annorlunda jämfört med andra barn. Ibland kändes det som om det fanns ett annat hem någonstans och att om

Jag blev nyfiken på dikten, plockade upp den och tog med den hem. Det fanns något i den som talade till mig och berörde mig.

dan och läste den. Jag undrade hur många andra människor som mig det fanns i världen och om jag någonsin skulle träffa någon av dem.

*I en avsikt vis och helig
har du mig på jorden satt,
himmelsk börd och släkt och
vänner
allt är gömt i glömskans natt.*

Ni kan tänka er hur överraskad jag blev många år senare när jag

jag verkligen försökte så skulle jag kunna komma ihåg det på något sätt. Dikten uppmunttrade dessa känslor. Då och då tog jag fram den ur byrålå-

som undersökare var med på mitt första sakramentsmöte och slog upp psalmboken och såg dikten som jag hade hittat för så länge sedan. Arrangemanget skilde sig från det jag hade sjungit högt för mig själv när jag inte kunde sova eller när jag vaknade mitt i natten och grät, men jag kände till och med igen tonerna som kom från pianot.

*O min Fader, du som tronar
i din boning ovan skyn!
När får jag din närhet njuta
och ånyo se din syn?*

När alla andra sjöng "O min Fader" (Psalmer, nr 190) kunde jag bara sitta där och gråta med insikten om att Gud hade fört den sången i min väg som barn.

*Från din belga himlaboning
anden bar i tiden gått,
i min första späda barndom,
där din ömma vård jag fått.*

Medan jag satt där på sakraments-
mötet och lyssnade när min dikt
sjöngs av församlingen så visste jag
att jag var på rätt väg. Jag visste att det
som missionärerna undervisade mig
om var sant. Jag visste att Jesu Kristi
Kyrka av Sista Dagars Heliga var Guds
enda sanna kyrka på jorden. När jag
så knäböjde och frågade Gud om det
var rätt att jag döptes och konfirmera-
des in i kyrkan så blev jag inte förvå-
nad när svaret var ja.

När jag i tre veckor hade fått lek-
tioner av äldste Walker och äldste
Whittaker så sänkte äldste Walker
ner mig i dopets vatten. Jag tvätta-
des ren, renare än jag någonsin känt
mig och någonsin kunde föreställa
mig. Tillsammans med äldsterna i
ringen av prästadömsbärare
som var med och konfirmerade
mig som medlem fanns min
första biskop, mannen som
hade svarat när jag ringde för
att be om att missionärerna
skulle besöka mig.

Jag kunde höra orden i min
älskade dikt som en ljuv refräng
ovanför som vävde sig in mellan
varje person jag hade träffat och
varje handling som hade fört
mig in i kyrkan — ord som hade
berört ett värkande hjärta som
längtade efter att åter lära känna
sin himmelske Fader.

*Dig jag lärt att kalla Fader
genom Anden från dig sänd,
men förr'n kunskapsnyckeln
skänktes,
grunden bårtill var ej känd. ■*

Min son lever också

Brenda Hunt

En kvinna i min församling
lärd mig något ovärderligt
om den ljuva frid som kom-
mer genom en fast tro på Jesus

Kristus och hans försoning.

I denna kvinnas patriarkaliska
välsignelse hade hon blivit lovad
moderskapets glädje. Men åren gick
medan hon och hennes make bad
om och väntade på barn. Till slut blev
deras böner besvarade. I nio måna-
der var deras liv fyllt av glädjefulla
förberedelser. De målade ett särskilt
rum, köpte möbler, kläder och andra
barnsaker, och uppsände många
böner. Läkarna sade att hon inte
skulle kunna få några fler barn efter
detta så alla hennes drömmar hand-
lade om detta barn.

Dagen kom när denna syster

Till slut blev
parets böner
besvarade.

*De köpte möbler,
kläder och andra
barnsaker.*

födde sitt barn och hörde det skrika.

"Det är en fin pojke", sade sjuk-sköterskan.

Modern blundade och uppsände en bön av tacksamhet. Fyra minuter senare var barnet dött.

Jag såg henne på sakramentsmötet två veckor senare. Som sångledare gick hon fram och intog sin plats bredvid orgeln. Under hennes ledning sjöng vi "Han lever, min Förlossare". (*Psalmer*, nr 83) Hon stod där rak och lång med strålande ansikte och vittnesbörd. Ibland var det mycket svårt för henne att sjunga.

Hon svalde och presade ihop läpparna. Hon slutade sjunga, men hennes arm fortsatte att röra sig då hon ledde oss i sången.

Senare bar denna syster detta enkla vittnesbörd med tårar strömmande nerför kinderna: "Jag vet att min Förlossare lever. Jag vet att han är rättvis och att han älskar oss. Och eftersom han lever så lever min son också."

I hennes tro såg jag en försäkran om att vår Återlösare är verklig, han som gör odödlighet och evigt liv möjligt för oss. Hennes son hade tagits bort, men hon visste att hon skulle få tillbaka honom en dag. ■

Varför vittnade Anden för mig?

Roger B Woolstenhulme

På sommaren 1980 var mitt arbete i Massachusetts-missionen Boston nästan över. En kväll skulle vi träffa en lovande ung universitetsstudent och berätta om frälsningsplanen.

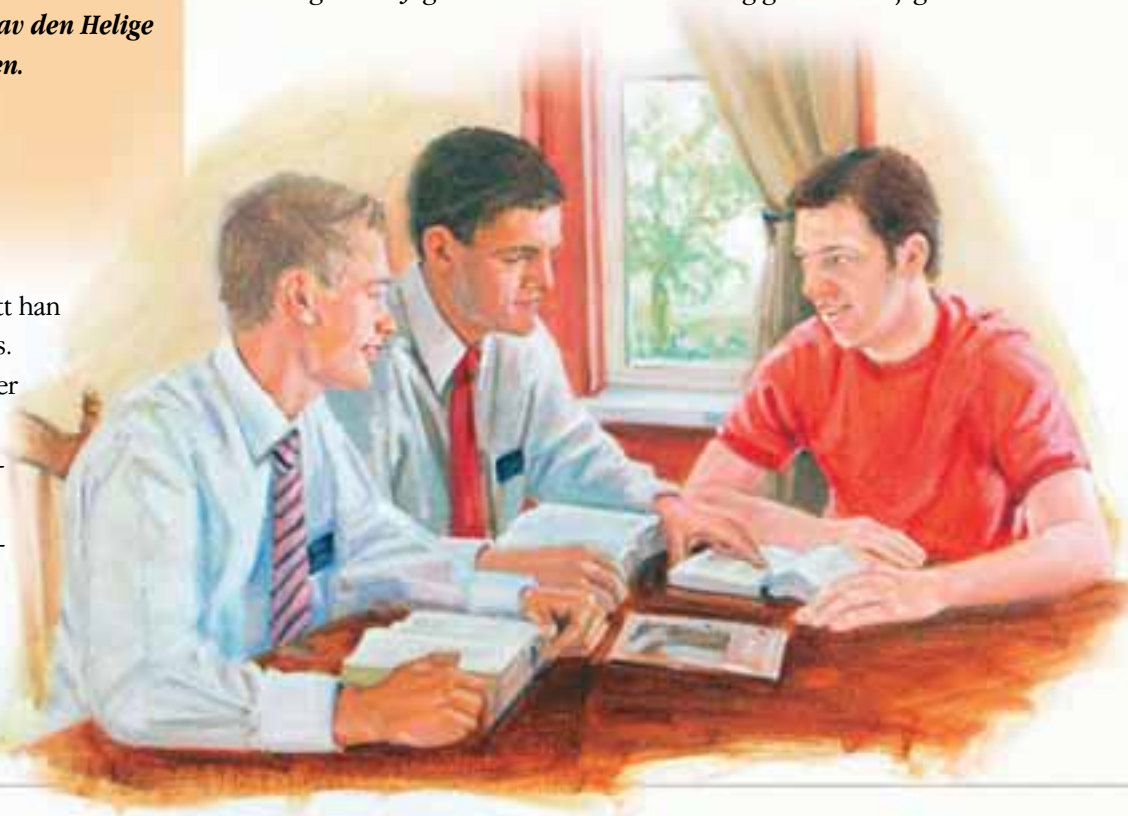
Flera gånger under lektionen blev jag nästan överväldigad när Anden upprepade gånger vittnade för mig att principerna som vi undervisade om var sanna. Jag minns att jag nästan högt bad: "Jag vet redan

det här. Jag har undervisat den här lektionen många gånger under de senaste två åren. Jag är tacksam över att känna din ande, men snälla, vittna också för vår undersökare!"

En kort tid efter den kvällen träffade jag min missionspresident och han talade om för mig att min mor hade dödats i en tragisk bilolycka. Naturligt nog kom denna plötsliga förlust som en oerhörd chock för min familj och hela samhället. Men när de ögonblickliga känslorna hade mattats av och jag fick tillfälle till eftertanke så mindes jag tydligt Andens kraftfulla vittnesbörd som kom under den där lektionen om frälsningsplanen. Jag visste att det var en kärleksfull himmelsk Fader som ville förbereda mig för den förlust som skulle komma.

Inte en dag går utan att jag saknar

Vid ett flertal tillfällen under lektionen blev jag nästan överväldigad av den Helige Anden.

Jag ringde tillbaka till missionären och frågade honom vad han behövde. Han blev förvånad och svarade att han inte hade ringt mig.

min mors undervisning och sällskap. Men inte heller går en dag utan att jag påminns om hur en kärleksfull himmelsk Fader omsorgsfullt förberedde mig för den kommande förlusten. ■

Det oförklarliga samtalet

Claudio Zivic

Lördagen den 7 februari 2004 befann sig min hustru och jag i ett hotell i Gijón i norra Spanien där jag verkade som president för Spanienmissionen Bilbao. När vi hade ätit kvällsmat tittade jag efter om jag hade fått några nya röstmeddelanden på mobilen. Det visade sig att en missionär hade ringt. Jag

såg vem det var och tryckte på knappen som slog hans nummer.

Missionären svarade och efter några hälsningsfraser frågade jag honom vad han ville. Han blev förvånad och svarade att han inte hade ringt mig. Jag vidhöll att min telefon visade att han hade ringt, men han svarade igen att han inte hade ringt.

Vi avslutade samtalet men fem minuter senare ringde han tillbaka och sade: "Jag har ett problem som gör mig mycket obehaglig till mods och jag är mycket upprörd över det. Jag bad till Herren om hjälp att veta vad jag skulle göra. Jag kände inte för att ringa dig, men medan jag bad och frågade Herren vad jag skulle göra så ringde du. Jag blev förvånad eftersom jag inte hade ringt dig. Jag förstod att Herren talade om för mig att jag

behövde prata med dig omedelbart."

Vi pratade en stund och hans problem löste sig.

När jag pratade med äldsten två dagar senare så frågade jag

honom igen om han hade ringt mig. "Nej", svarade han, "det var Herrens verk." Han försäkrade mig om att hans telefon visade att han inte hade slagit mitt nummer ens av misstag.

Herren sade: "Var ödmjuk så skall Herren, din Gud, leda dig vid handen och besvara dina böner." (L&F 112:10) När Alma undervisade sin son Helaman, sade han: "Rådför dig med Herren i allt vad du gör, så skall han leda dig till det som är gott." (Alma 37:37) Vi måste göra det som vår himmelske Fader önskar så att vi kan känna den frid som vi hela tiden behöver. Det oförklarliga samtalet var otvivelaktigt ett svar på en ung missionärs böner. ■

Styrka i en familj där inte alla är medlemmar

Jag har tillbringat största delen av mitt liv i en familj där inte alla är medlemmar. Jag har mött många svårigheter i min strävan att leva efter evangeliet. Kyrkans material, särskilt *Liabona*, hjälper mig att känna Anden.

Tack så mycket för att ni varje månad påminner mig om att evangeliet förändrar liv.

Sandra Vinocuna, Ecuador

Profetens röst

Oktobernumret 2005 av *Liabona* tyckte jag var särskilt fint. Jag uppskattade verkligen alla artiklar, särskilt president James E Fausts budskap: "Tusen trådar av kärlek". Jag tror att alla behöver läsa det. Jag tackar min himmelske Fader för att han välsignar oss med profeter som leder oss i dessa sista dagar.

*Äldste Emenike Hope
Onwuchekwa,
Nigeriamissionen Ibadan*

Tack för PDF-versionen

Liabona är till stor inspiration för min familj och den hjälper oss när vi försöker leva efter och dela med oss av evangeliet. Vi välsignas verkligen av era ansträngningar. Innehållet är andligt upplyftande och trosstärkande och utformningen och illustrationerna är också vackra.

Vi uppskattar också det faktum att tidningen nu finns på många språk som PDF-filer på Internet. Vi behöver

inte längre klippa i och förstöra pappersversionerna! När jag vill sätta upp ett citat eller en bild på kylskåpet eller ta med material till samlingsstunden och familjens hemafton så skriver jag bara ut det jag behöver. Härligt!

Christian Karlsson, USA

Obs: *Liabona* finns på Internet på vissa språk på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på världskartan.

Den mest lysande ädelsten

Jag är tacksam för varje *Liabona* som publiceras. Genom var och en får vi veta Herrens vilja och vårt vittnesbörd stärks. Tidningen är verkligen en lysande ädelsten i dessa sista dagar.

Budskapen från första presidentskapet motiverar oss att leva som Frälsaren och lär oss vår Herres, Jesu

Kristi rena evangelium. Vi må komma från olika kulturer men vi har samma ändamål. Jag fylls av glädje när jag tänker på att det finns medlemmar i kyrkan utanför min nations gränser och på andra sidan den stora oceanen som

läser samma tidning.

José Ramírez, Venezuela

Mitt eget språk

Jag kommer från Ukraina men för åtta månader sedan flyttade min make och jag till Idaho (i Förenta staterna). Jag pratar inte engelska så bra och ibland kan jag inte riktigt förstå det jag hör i kyrkan på söndagarna. Jag känner den Helige Anden under

VI EFTERLYSER ARTIKLAR

Har du upplevt de andliga och fysiska välsignelserna av att leva efter visdomsordet? Vi inbjuder dig att sända oss din berättelse om hur du har välsignats av att motionera, äta rätt och ta hand om din kropp. Skicka in din berättelse (800 ord eller mindre), som vi vill ha senast den 15 maj 2007, till liabona@ldschurch.org eller till:

Liabona, Word of Wisdom
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA

Ta med ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress, samt församling och stav (eller gren och distrikt). Vi meddelar de personer vars artiklar vi väljer.

mötena ändå, men just nu är jag mycket tacksam för möjligheten att läsa våra ledares ord på mitt eget språk. För mig får vi verkligt heliga ord genom *Liabona*.

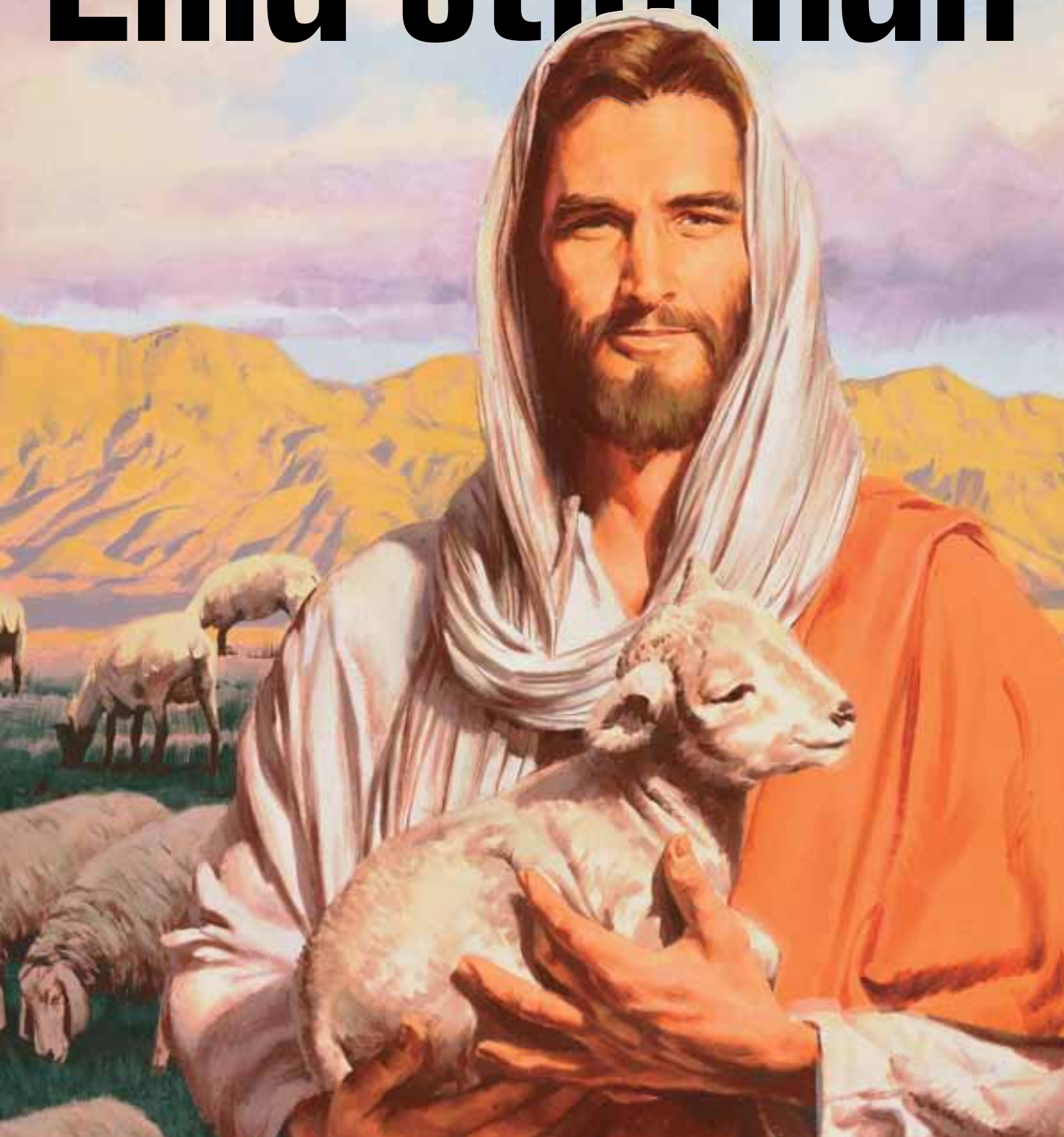
Lena Cantor, USA

Bara tacksam

Liabona är ett stort sällskap och till stor hjälp för mig. Jag möter svårigheter i livet varje månad, men för några månader sedan kände jag att *Liabona* hade skrivits just för mig och mina prövningar. Jag vet att Gud vill att vi ska vara lyckliga genom att vara lydiga.

Georgia Adolpho Pabulaya, Filippinerna

Lilla stjärnan

Om morgonen kommer jubel

President Monson vittnar om att Jesus Kristus har övervunnit döden.

PRESIDENT THOMAS S MONSON
förste rådgivare i första presidentskapet

För många år sedan publicerade nyhetstidningarna i Salt Lake City en notis om en nära vän som hade dött en för tidig död. Jag besökte bårhuset och förenade mig med en stor skara människor som samlats för att uttrycka sitt [deltagande] med maken och de moderlösa barnen. Plötsligt fick det yngsta barnet Kelly syn på mig och tog mina händer i sina. "Följ med mig", sade hon och ledde mig till kistan där hennes älskade mors kropp vilade. "Jag gråter inte", sade hon, "och det ska inte du heller göra. Mamma berättade många gånger för mig om döden och om livet med vår himmelske Fader. Jag tillhör min mamma och pappa. Vi kommer att vara tillsammans igen allihop." Jag kom att tänka på psalmistens ord: "Av barns och spädbarns mun har du upprättat en makt." (Ps 8:3)

Genom tårblanka ögon såg jag min unga väns vackra och trosvissa leende. För henne, vars hand fortfarande höll min, skulle det aldrig komma en gryning utan hopp. Stärkt av sitt osvikliga vittnesbörd, med kunskap om att livet fortsätter bortom

graven, kan hon, hennes far, hennes syskon och alla andra som delar denna kunskap om gudomlig sanning, tillkännage för världen: "Om aftonen gästar gråt, om morgonen kommer jubel." (Ps 30:6)

Av hela min själs styrka vittnar jag om att Gud lever, att hans älskade Son var den förste att uppstå, att Jesu Kristi evangelium är det genomträngande ljus som förvandlar varje gryning utan hopp till en glädjefull morgon. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 1976.

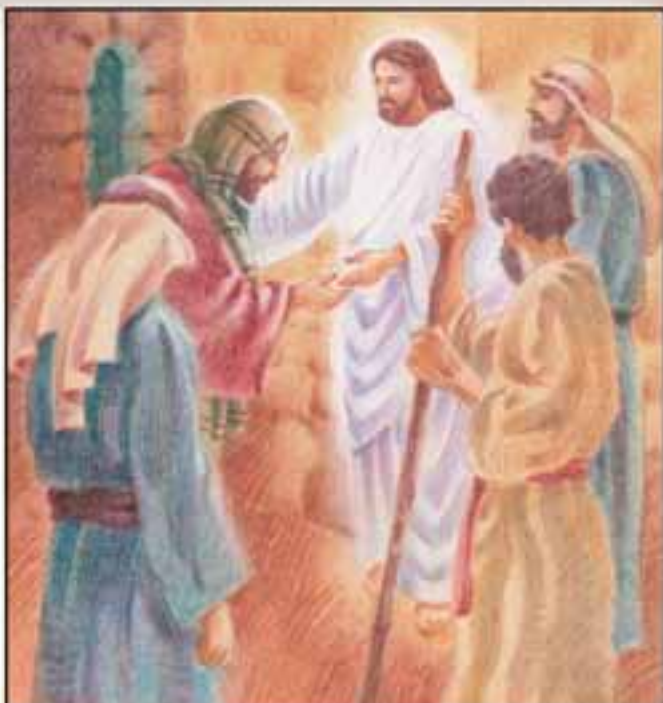
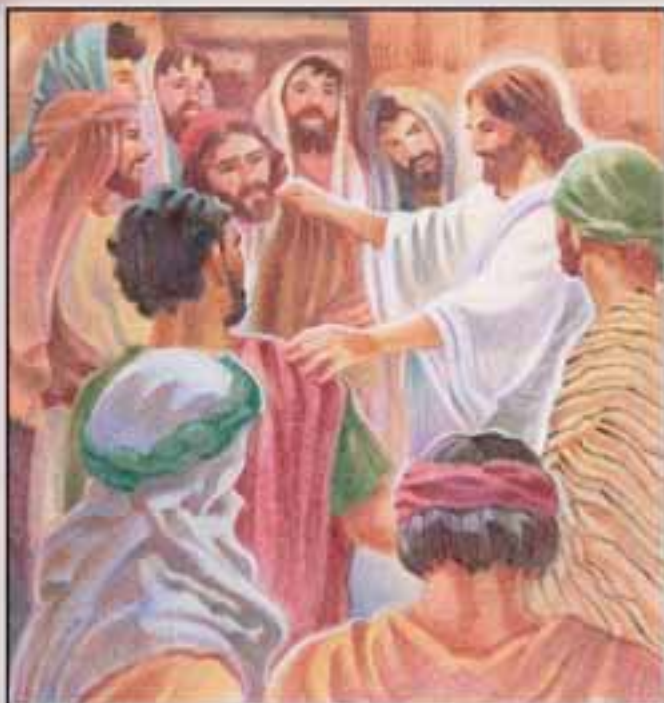
NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. Det är inte fel att gråta när någon vi älskar dör. Det kan faktiskt hjälpa. Men Kelly kände inte för att gråta. Varför?

2. Varför tror du att Kellys mamma så ofta berättade för Kelly om livet efter döden?

3. Hur var Jesus den förste att uppstå? (Se 1 Kor 15:23; 2 Nephi 2:8–9.) Diskutera det här med dina föräldrar.

Obs: Om
du inte vill
klippa bort sidor
från tidningen kan
aktiviteten kopieras,
kalkeras eller skrivas ut från

Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library".
För andra språk, klicka på världskartan.

Han lever!

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh 3:16)

ELIZABETH RICKS

Syster Nielson undervisade solstråleklassen. Hon höll upp en bild av Jesus där han efter sin uppståndelse visar märkena efter såren.

"Menar du att han levde igen efter att han hade dött?" frågade Heather.

Jake utropade: "Ja, det gjorde han! Vi ska också leva igen!"

Hur visste treårige Jake att Jesus levde igen? Hur visste han att han också skulle leva igen?

Jake lyssnade på syster Nielsons lektioner varje vecka. Hon undervisade om Jesus och bar sitt vittnesbörd. Jake lyssnade på sina föräldrar under familjens hemafton och vid andra tillfällen. De undervisade om Jesus och vittnade om honom. Känslan Jake hade i hjärtat sade honom att han skulle tro på det som hans lärare och föräldrar sade.

När Jesus hade uppstått visade han sig för sina lärjungar. Tomas var inte med dem. De andra lärjungarna talade om för Tomas att de hade sett Jesus. Men Tomas sade: "Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, så kan jag inte tro." (Joh 20:25)

Åtta dagar senare visade sig Jesus för Tomas. Jesus lät Tomas känna på märkena efter spikarna i hans händer och röra vid hans sida. Sedan sade Jesus: "Därför att du har sett mig, tror du. Saliga är de som tror, fastän de inte ser." (Joh 20:29)

Liksom Jake kan vi tro på Jesus fastän vi inte kan se honom. Vår tro växer när vi vet, utan att se, att Jesus är vår Frälsare.

Aktivitet

Sätt fast sidan LS4 på tjockt papper och klipp ut bilderna av Jesus, Maria från Magdala, apostlarna och Tomas. Vik flikarna längs den streckade linjen så att figurerna kan stå upp. Återge för din familj den sanna berättelsen i Johannes kapitel 20 om varje person som såg Frälsaren efter hans uppståndelse.

Förslag till samlingsstunden

1. Visa tre skokartonger. Ta ut ett par skor ur varje kartong, ett efter ett. (Du kan också visa bilder eller teckningar av skor.) Visa ett par stövlar som ska representera soldaterna som vaktade Jesu grav. Återge berättelsen på ett sådant sätt att barnen kan föreställa sig att de är där när Jesus läggs i graven. Sedan använder du ett par sandaler när du ska berätta om Maria från Magdala. Fråga barnen hur det kan ha känts att ha varit vid graven när den uppståndne Frälsaren visade sig. Sist visar du ett par skor av ett slag som barnen ofta använder. Fråga hur det känns att vara medlem i kyrkan och veta att de kommer att uppstå tack vare Jesu Kristi försoning och uppståndelse. Vittna om att Jesus Kristus dog och uppstod.

2. Säg till barnen att du ska ställa en kuggfråga. Fråga: "Hur många profeter finns det på jorden idag?" Säg att varje medlem i första presidentskapet och i de tolv apostlarnas kvorum har inröstats som profet, siare och uppenbarare. Det betyder att vi har femton profeter på jorden! Men förklara att kyrkans president är den ende som kan ta emot uppenbarelse för hela kyrkan. En vecka före generalkonferensen kan du be flera äldre barn att två veckor senare ge en rapport om ett budskap som en apostel gav på generalkonferensen. Visa om möjligt en bild av den apostel vars budskap varje barn berättar om. ●

FRÅN PRESIDENT SPENCER W KIMBALLS LIV

Spelar piano

När Spencer var liten sparade hans pappa ihop pengar till ett piano.

Barn, det är mycket värdefullt att lära sig spela ett instrument.

Spencer trodde att hans fingrar var för korta och knubbiga för att kunna spela piano och de var ofta nariga på grund av att han spelade kula.

Efter några pianolektioner ville Spencer sluta.

Spencer, om du övar på att spela piano idag så behöver du inte gräva diken med dina bröder.

När Spencer var fjorton år kom han med i ett band och tjänade pengar genom att spela på danser.

Han spelade också för sina vänner på fester.

Vi sjunger!

Vem ska spela?

Jag kan inte spela utan mina noter.

Jag har inte övat.

Du kan spela hundra gånger bättre än jag, men jag kan försöka.

Hans färdighet i att spela hjälpte honom flera år senare som missionär.

Är det där ett Kimball-piano? Jag heter också Kimball.

Skulle ni vilja höra en psalm spelad på ett Kimball-piano av en Kimball?

Okej. Kom in.

Som apostel spelade han ofta för familjer som han bodde hos under sina resor för kyrkan. Han skrev: "De glömmer mina predikningar men de glömmer aldrig sången."

"För in allt tionde i förrådsbuset, så att det finns mat i mitt hus." (Mal 3:10)

Lära sig Guds lag

PATRICIA R JONES ■ BASERAD PÅ EN SANN BERÄTTELSE

ILLUSTRATION ROBERT A MCKAY

Det här blir det tionde lasset", ropade Davids far till honom. "Kör bort till höjden." Unge David O McKay tittade bort över fältet mot den plats

hans far pekade på. Höet i de första nio lasset de hade samlat in var av sämre kvalitet.

David visste att hans far menade att det tionde lasset av det bästa höet skulle gå till biskopens förrådshus som tionde. Men han förstod inte varför de inte kunde ge Herren samma hö som de samlade in till sig själva.

David ropade tillbaka: "Nej, vi tar höet som det kommer."

Davids far svarade inte. David skulle just upprepa det han sagt när han såg sin far vända sig om och börja gå rakt mot honom. Plötsligt var brisen över fältet som bortblåst och solen blev brännande het. David torkade svetten ur pannan och nacken. Han visste att hans far inte kom tvärs över fältet för att ge honom en klapp på ryggen för hans näsvisa svar. Han kom hela vägen för att se till att David verkligen skulle förstå något.

"Nej, David." Hans far lät sträng, men lugnet i hans röst gjorde att David visade extra stor uppmärksamhet. "Det här är det tionde lasset, och bara det bästa är gott nog för Gud." Davids far betraktade noga sin sons ansikte för att vara säker på att han hade lyssnat. Sedan vände han om och gick iväg.

David svalde klumpen i halsen och körde spannet bort mot höjden. När han lassade upp det slagna höet på vagnen började han tänka på vad hans far försökte

lära honom. David visste att tiondet var en lag liksom lydnad och offer, men han ville sätta deras egna behov först. Men Gud hade sagt att man skulle ge honom de

förstfödda i flocken — de allra bästa.

(Se 5 Mos 12:6.)

"Min far ger det bästa till Gud och vi får det näst bästa", tänkte David. "Kanske är det så vi sätter Herren främst i våra tankar och i vårt liv."

Det fanns gånger då David hade sett sin mor betala tionde i pengar. I stället för att spendera det hon behövde och sedan hoppas på att det fanns något kvar till tionde tog hon omedelbart tiondepengarna till biskopen och klarade sig med det som var kvar. Det första och det bästa gavs alltid till Gud.

David körde in hövagnen på den dammiga vägen mot biskopens förrådshus. Han körde in på gården och lastade av höet. Det var ett offer för hans far att ge det bästa höet till Herren men David visste att hans far inte ville att det skulle vara på något annat sätt.

Han ville ge sitt bästa till Herren precis som vår himmelske Fader gav sin fullkomliga Son till världen.

När David körde tillbaka hem kom en god känsla över honom. Han var glad att hans far hade undervisat honom om tiondelagen. Det var något han skulle komma ihåg i hela sitt liv. ●

Från Kyrkans presidenters lärdomar: David O McKay, XV. President McKay (1873–1970) verkade som kyrkans nionde president från 1951 till 1970.

"Tiondebetalning ... visar att vi accepterar offerlagen. Den förbereder oss också för helgelselagen och det celestia rikets andra högre lagar."

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Tionde", Nordstjärnan, jul 1994, s 35.

Hej!

Jag heter Clara Christensen

Jag bor i Keewatin
i Ontario i Canada

MELVIN LEAVITT

Kyrkans tidningar

Från trädgården på baksidan av sitt hem har Clara Christensen, 11 år, en utsikt som är vacker nog för en kalenderbild. Hennes hus står på krönet av en kulle med utsikt över Lake of the Woods, en stor sjö med klart vatten som sträcker sig söderut, in i Förenta staterna, och västerut, in i Manitoba. På sommaren glittrar solen i vattnet. På vintern gnistrar sjön av snötäckt is.

Sjön och den kringliggande skogen är ett drömlandskap för en aktiv, friluftsläskande person som Clara. Hon simmar, ror, fiskar, vandrar och tältar på sommaren. På vintern tycker hon om att åka skridskor, köra snöskoter, åka längdåkning och utförsåkning på skidor och åka kana nerför de branta backarna på mattstumpar. Vintertemperaturen blir så låg som -40°C på nätterna och snön blir mellan en och två meter djup. Ändå är hösten och vintern Claras favoritårstider.

Denna härdade utomhusflicka har många inomhusintressen också. Hon

tycker om att läsa, sticka och spela blockflöjt och piano. Hon har satt som mål att hon ska lära sig spela alla psalmerna och primärsångerna. Clara har ett gott hjärta och tycker om att ta hand om både människor och djur. Hon är ofta barnvakt för sina kusiner och när det inte finns några riktiga barn tillgängliga tar hon hand om sin samling med dockor. Hon tycker också väldigt mycket om katter. Lilo, Hero och Hope avgudar henne och sover ofta i hennes säng. Berättelsen om Noas ark i skrifterna är hennes favorit på grund av alla djuren. När Clara blir stor vill hon arbeta antingen med barn eller med katter.

Vad det än blir så kommer hon att göra det väl, för hon arbetar på alla sina uppgifter tills de blir gjorda på rätt sätt. Den egenskapen har hjälpt henne igenom en del svåra prövningar. Clara drabbades av talapraxi när hon var liten. Det betyder att även om hon visste vad hon ville säga, så gick inte signalerna mellan hjärnan och munnen fram ordentligt. Det gjorde att hon inte kunde prata tydligt. Clara har tillbringat otaliga timmar med att lära sig röra på käken, läpparna och tungan för att forma ljud på rätt sätt och sedan forma ljuden till ord. Detta har krävt mycket hårt arbete, men med sina föräldrars hjälp har hon envist övat vidare och fortsätter att göra det. Nu pratar hon bra, men vissa ord kräver

**Det här är min farmor
Caroline. Hon är min
primärlärare.**

**Det här är min syster
Josie och mamma. Min syster
Carly är iväg och studerar
på college.**

**Jag älskar mina
katter Lilo, Hero och Hope,
och min hund Puff.**

fortfarande stor ansträngning.

Förra året fick barnen i Claras fjärde klass i uppgift att hålla ett tal på fyra till fem minuter. Clara valde att tala om Förintelsen som hon presenterade som om hon själv var en flicka i ett koncentrationsläger. När hon började öva på talet tog det åtta minuter och 40 sekunder eftersom många av orden var svåra att uttala. Hon övade på talet om och om igen. Talet blev långsamt kortare och kortare allteftersom hon lärde sig att uttala orden flytande. Till slut kunde hon hålla talet på fyra minuter och 40 sekunder och hennes klasskamrater valde henne till att representera dem inför hela skolan.

**Jag tycker om att åka skridskor och att sticka —
men inte samtidigt!**

När hon gjorde det applåderade alla eleverna ivrigt. Många av dem hade

den enda medlemmen i sin primärklass, som undervisas av hennes farmor, Primärs president. Men på sommaren, när tusentals

känt Clara sedan första klass och hennes framsteg var mirakulösa. "Rektorn grät", minns Claras mamma. "Claras lärare från andra klass grät. Hennes lärare i fjärde klass jublade. Det var en så stor seger — ett av de största ögonblicken i mitt liv!"

Vad lärde sig Clara av den här upplevelsen? "Fortsätt arbeta", råder hon alla barn överallt. "Ge aldrig upp."

Bönen hade naturligtvis också stor del i Claras triumf. Hon har en stark tro på vår himmelske Fader och på Jesus Kristus. Primär, hemaftnar, skriftstudier och föräldrarnas undervisning har varit till hjälp. Hennes äldre systrar har också bidragit, både genom sitt goda exempel och genom sitt läsmaterial. Så fort Carly, 18 år, och Josie, 15 år, själva fyllde 12 började de sätta upp affischer från *New Era* på sin spegel. Clara har lärt sig seminariets nyckelskriftställen utantill och även lärt sig president Hinckleys sex speciella råd tillsammans med sina systrar.

Claras pappa är grenspresident och hennes mamma Unga kvinnors president så Clara är engagerad i grenens aktiviteter. Kenora gren är liten under hösten, vintern och våren. Faktum är att Clara för det mesta är

turister strömmar till för att uppleva Lake of the Woods, fylls grenen av besökare varje söndag. Clara tycker om att få en massa nya vänner. Familjen håller sig nära kyrkan hela året genom att vara med på stavsaktiviteter i Winnipeg i Manitoba, omkring två och en halv timmes väg västerut. När de kommer hem på kvällarna får de ofta se norrsken dansa i skyn.

Clara umgås också med sina släktingar. På julafton sover alla kusiner, farbröder och fastrar över hos farmor. De äter, sjunger, hänger upp julstrumpor, sätter ihop en julkrubba, lyssnar på julberättelsen och knäböjer tillsammans i bön. På juldagsmorgonen dricker de varm choklad, äter varma bullar med ett kors på och öppnar julklappar. På juldagskvällen träffas familjerna hemma hos Clara för att äta middag.

På annandagen hålls en stor middag med olika maträtter hemma hos de olika familjerna.

Clara har under sin uppväxttid inspirerats av naturens skönhet, värmen i familjekärleken och Jesu Kristi evangeliums ljus. Allt detta inflytande återspeglas tydligt i hennes ansikte och anda. Också under vinterns kallaste dagar värmer hon de människor som känner henne bäst. Som hennes mamma säger: "Tack och lov att vi har Clara." ●

**Jag tycker om musik,
och jag spelar piano, blockflöjt
och klockspel.**

En ängel kom till Joseph Smith

Med övertygelse ♩ = 88 100

G C G D⁷ G C Bm Em

1. En äng - el kom till Jo - seph Smith och fram ur jor - den tog en
2. Den hand - lar om ett folk en gång som led - des av Guds hand. De
3. Om ja - re - di - ter hand - lar den, ne - phi - ter li - ka - så, och
4. Jag själv den bö - ken lä - sa vill och lä - ra mig för - stå hur

Am Em C G Am D⁷ G

gam - mal ur - kund som låg gömd, en dyr - bar, he - lig bok.
läm - na - de sill hem och för med båt till ut - valt land.
om de lyd - de Her - rens bud, de lev - de lyck - ligt då.
Fa - dern va - kar ö - ver oss lik - som han gör - de då.

Text: Anna Johnson, 1892 1979. © 1969 IRI

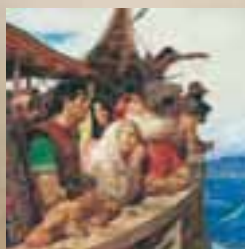
Musik: A Laurence Lyon, 1934 2006. © 1989 IRI

Denna sång får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Joseph Smiths skrifter 2:59

1 Nephi 18:22 23

4 Nephi 1:15 18; Moroni 10:3

DETALJ FRÅN MORONI LÄMNAR ÖVER GULDPLÅTARNA, AV GARY KAPP, KOPIERING
FÖRBJUDEN; LÄNGST NER: LEHI OCH HANS FOLK ANLÄNDER TILL DET UTLOVADE
LANDET, AV ARNOLD FRIBERG; ALMA DOPER I MORMONS VATTEN, AV ARNOLD
FRIBERG; MORONI GÖMMER PLÅTARNA, AV TOM LOVELL

En mors inflytande

"Förkasta inte din mors undervisning." (Ords 1:8)

**Från en intervju
med äldste
Carlos H Amado i
de sjuttios kворum,
som för närva-
rande verkar i pre-
sidentskapet för
området Chile;
av Callie Buys**

Min mor är en mycket speciell kvinna. Jag är den äldsta av åtta söner och jag har också sju systrar. Med en sådan stor familj hade min mor ett stort ansvar. Det bästa min mor gjorde för oss var att döpas in i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon gjorde det möjligt för oss att lära oss om evangeliet. Den möjligheten förändrade vårt liv.

Jag kommer ihåg dagen då vi träffade missionärerna. Jag var tio eller elva år. Missionärerna berättade för oss om den första synen. Så fort min mor hade fått höra berättelsen blev hon omvänd. Hon trodde att Joseph Smith såg Fadern och Sonen.

Vi började gå till kyrkan. Jag ville inte ta emot evangeliet först men missionärerna övertalade mig att ta reda på vad det handlade om. Så fort jag gjorde det så tyckte jag om det. Jag är så tacksam för min mor. Hon fick ett vittnesbörd första gången missionärerna besökte oss. Alltsedan

hon döptes har hon aldrig missat ett möte i kyrkan.

Min mor var ett oerhört stort stöd för oss. Hon tvättade alltid våra vita skjortor på lördagarna så att de skulle vara klara att användas på söndagen. Vi putsade våra skor och våra yngsta syskons skor.

Vi bodde i ett fattigt område i Guatemala och våra grannar skrattade åt oss på söndagarna när vi gick till kyrkan i vit skjorta och slips.

Min mor gav oss alltid modet att göra det rätta. Tack vare hennes inflytande var vi mycket aktiva i kyrkan. Jag minns att min far en gång verkade som Söndagsskolans president samtidigt som min äldre syster verkade som Primärs president, min mor som Hjälpföreningens president medan fyra av mina bröder delade ut, förberedde och välsignade sakramentet.

På grund av våra ekonomiska behov förväntade sig min far att jag hjälpte till att tjäna pengar åt familjen. Jag ville verka som missionär, men när jag fyllde nitton år bad han mig vänta ett år så att jag kunde fortsätta arbeta för att hjälpa familjen. När jag fyllde tjugo bad han mig vänta ett år till.

Och precis innan jag skulle fylla tjugooett ville han be mig vänta ännu ett år. Men min mor sade till honom: "Låt honom åka ut. Vi blir välsignade för det." Och det var så det blev. Före min mission hade bara en yngre bror och jag arbetat för att hjälpa till med att försörja familjen. Så snart jag hade åkt ut som missionär började två andra bröder och mina två äldsta systrar att arbeta, så min familj fick det bättre ekonomiskt sett.

Varje välsignelse och kallelse jag har fått i kyrkan har gjort att jag beundrat min mor ännu mer. Jag kan minnas hennes utmärkta inflytande och exempel i varje fas av mitt liv. Min mor hade inte fått mycket utbildning men hennes kunskap om evangeliets sanningar och hennes praktiska kunskap och förståelse av livet var överlägsna.

Min barndom var lycklig eftersom min mor alltid var hemma och tog hand om mig. Hon hade ett härligt sinne för humor och hittade alltid på roliga saker. I flera timmar kunde hon berätta om sin barndom och om min mormor och mina mostrar och morbröder och hennes relation till dem.

Jag tror på budet att vi ska hedra våra föräldrar.

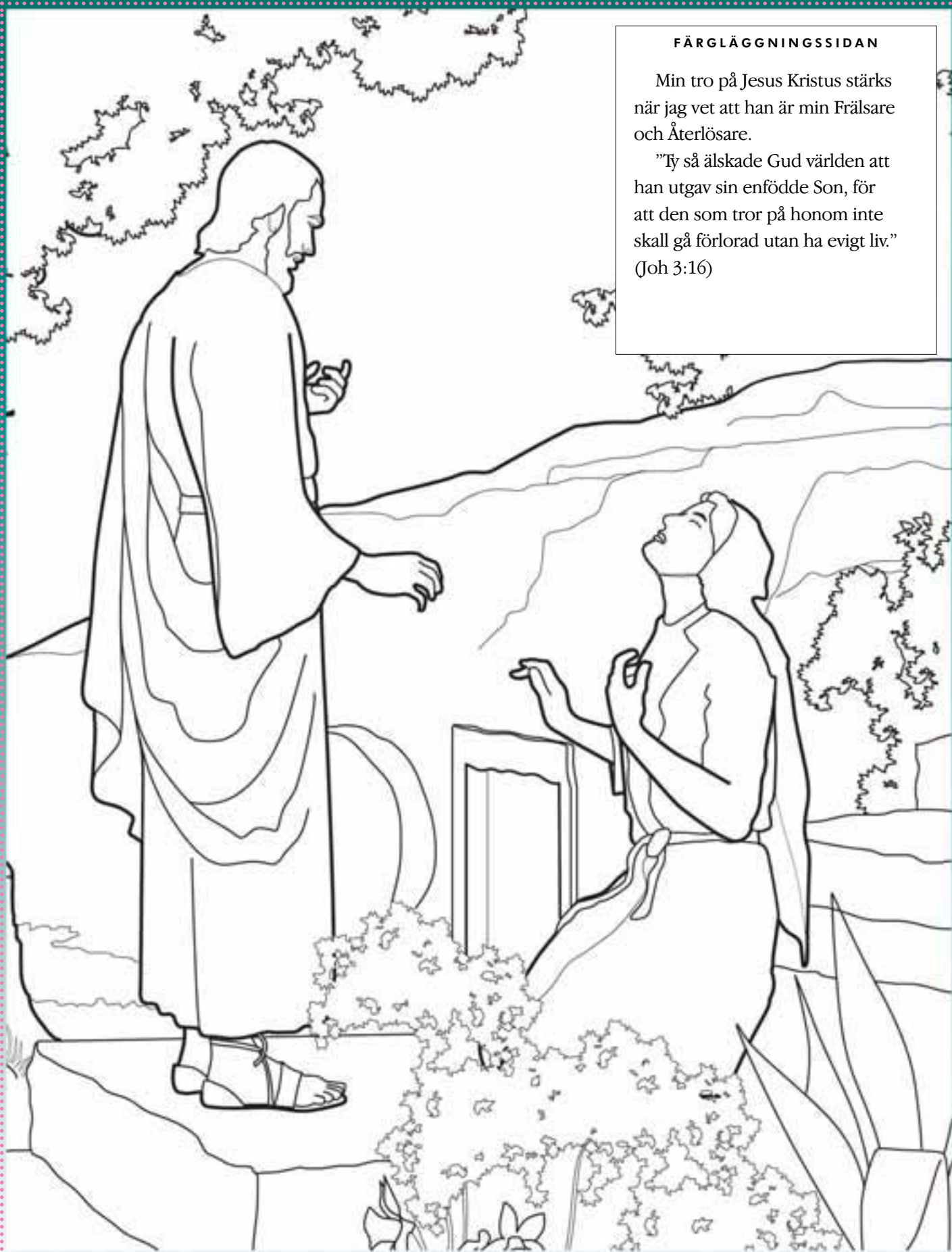
Allt jag gör, än idag, gör jag tack vare min mors inflytande. ●

FÄRGLÄGGNINGSSIDAN

Min tro på Jesus Kristus stärks när jag vet att han är min Frälsare och Återlösare.

”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.”
(Joh 3:16)

KOPIERING FÖRBUDEN

Johannes Döparen visar sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery, av Del Parson

Den 15 maj 1829 ordinerade Johannes Döparen Joseph Smith och Oliver Cowdery till aronska prästadömet på Susquebannaflodens strand. Han sade: "I Messias' namn giver jag eder, mina medtjänare, Arons prästadöme, som innebar nycklarna till betjäning av änglar, till omvändelsens evangelium och dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse." (L&F 13:1)

*"Vår värdefullaste upplevelse
under sakramentsmötet är den
beliga sakramentsförrättningen,
ty den ger oss tillfälle att
inrikta sinnet och hjärtat
på Frälsaren och hans offer."
Se äldste David B Haight,
"Sakramentet — och
offret", s 10.*